

Démonologie

náboženská oblast

¹ Rád bych věděl, kolik z vás zná tuto krátkou písničku, zatím co bych vás chtěl dnes vroucně pozdravit v zápalu křesťanského obecenství a Kristovy lásky, kolik z vás zná tuto krátkou písničku: „On se o tebe stará?“ Znáte ji? V pořádku, uvidíme, jestli se nám povede. Znáš ji, sestro? Ano? Tedy:

*Přes temnost i mraky,
On stará se.
On stará se, o tebe i mě;
Přes temnost i mraky.*

Ó, to je báječné. Zkusme to ještě jednou.

*On stará se, o tebe i mě;
On stará se.*

² Náš nebeský Otče, (Prázdné místo na pásku - vyd.)... Věříme, že Ty se o nás staráš a projevil jsi svou lásku vůči nám natolik, že jsi poslal Svého vlastního milého Syna, aby... nevinného Božího Syna, aby zaujal místo vinou obtížených hříšníků. Jak Ti děkujeme, že se o nás staráš a že jsi na nás pamatoval, abys to vykonal! A my jsme tak vděční, Pane. Jsme rádi, že jsme se dnes mohli shromáždit, dnes odpoledne, pod nebeským baldachýnem a vyprosit si Tvé požehnání pro tuto bohoslužbu. Dej, Pane, každému muži, ženě, chlapci nebo dívce, aby se hluboce zhloubali do Písem. Neboť čelíme světu, který je ovládán satanem. A Otče, modlíme se, abychom zatímco budeme studovat o démonické moci a jak ona působí na lidi, abys nám udělil velikou víru, a ať se stanou veliké divy, a zázraky. Neboť o to prosíme v Kristově jménu a pro Boží slávu. Amen.

³ Dnes odpoledne bychom se chtěli rychle pustit do studia, myslím si, že jsme začali asi o patnáct minut dříve. Je to stále na téma *Démonologie*.

⁴ Zrovna před chvílí jsem obdržel zprávu; od bratra Beelera, od svých přátel. V polovině července pojedu do Afriky. Tím to je vyřešeno a pevně ustanoveno. A bratr Baxter tentokrát nemůže jet a tak budu muset jet do Afriky sám. A tak pojedu... možná... Musíte se za mě modlit, aby mi Pán byl nápomocen, protože to budu teď potřebovat,

tam uprostřed... Očekávám nejméně dvě stě tisíc lidí v tom shromáždění.

⁵ A zapsal jsem zde jisté vidění. Chci, aby i vám lidem to prospělo. Stalo se to v prosinci. Byl jsem tehdy v pokoji a přišel tam anděl Páně. Vidíte, když jsem tam tenkrát byl, nebyl jsem poslušný Bohu a onemocněl jsem na amébu. A víte — víte co je to améba, je to parazit, který se dostane... téměř vás zničí. A to bylo kvůli tomu, že jsem udělal něco, o čem mi řekl Bůh, abych to nedělal. Kolik z vás slyšelo vyprávění o tom? Myslím si, že někteří z vás tu jsou. Víím, že lidé z okolí této modlitebny slyšeli vyprávění o tom, co se stalo. Bůh mi řekl, abych šel na určité místo a pak se vrátil na jiné místo. A já jsem dovolil kazatelům, aby mi to rozmluvili. Nu, kazatelé jsou výteční, jsou to moji bratři, ale musíte dávat pozor na to, co mluví Bůh. Jistě. Vidíte? Máte jedno poslání.

⁶ Kolik z vás si pamatuje, jak jednou byli v Bibli dva proroci? A jednomu Bůh řekl: „Jdi na *jisté* místo. A nejdí — nechod... A vrať se jinou cestou“ a tak dále. A řekl: „A když tam budeš, nepij a nejez.“

⁷ A potkal jej jiný pravý prorok a řekl: „Pán se se mnou setkal poté, co se setkal s tebou.“ A řekl: „Pojď do mého domu.“ A ten prorok poslechl to, co mu řekl ten druhý prorok a kvůli tomu přišel o život. Vidíte, dělejte to, co vám řekne Bůh, nehleďte na to, co řekne někdo jiný.

⁸ Nyní jsme... V tom vidění, On... To mě probudilo 13. září... prosince. A — a když jsem seděl na kraji postele, přemýšlel jsem o tom, jaká bude má budoucnost. A když jsem se odtamtud vrátil, oni mě chtěli zavřít do nemocnice, na infekční oddělení, ti paraziti mě téměř zdolali. Když jsem se vrátil do vlasti, podrobil jsem se vyšetření. A s Boží milostí mi dovolili jít domů, protože se jedná o velice vzácné onemocnění. A já jsem se modlil a šel jsem za těmi kazateli, a řekl jim: „Pán mi řekl, abych touto cestou nešel.“

Oni řekli: „Ó, Bůh přece promlouvá i k někomu jinému nejenom k tobě.“

⁹ Řekl jsem: „Jednou tento názor zastával, Chóre.“ A tak jsem odešel a vzal jsem několik listů, a položil na jejich nohy, a řekl jsem: „Pamatujte, ve jménu Páně, jestliže tam pojedeme, nebudeme mít úspěch a zaplatíme za to.“ A vskutku se tak stalo! Ó, aj! Všichni jsme téměř zaplatili životem. A tak když se tam vracím...

¹⁰ Existuje hodně věcí, se kterými se v těchto cizích zemích musí zápasit. Například, kousne-li vás malá blecha, způsobí to, že dostaneš

okamžitě horečku. A ten malý tvoreček, když vás kousne, tak vás to svědí, ale nesmíte se škrábat. Podíváš se, jestli to je ten černý druh, nesmíte ji odtrhnout. Ona má malou hlavičku a provrtá se *takto* do kůže, obrátí se a zachytí. Jestliže se ji pokusíš vytrhnout, odtrhneš pouze tuto hlavičku zde. To má v sobě vir a způsobí ti, že ochrneš. A tak se neškrábej, ani se ji nesnaž vytrhnout; vezmi jen trošku tuku. A ona dýchá svými zády. Kápněte na ni ten tuk a ona sama vyleze ven.

11 Potom se tam vyskytuje rovněž takový malý komár. Není ho vůbec slyšet. Létá si ve vzduchu. (Bratr Branham se sám pleskne po ruce. - vyd.) On se tě jen dotkne, nic víc a již jsi onemocněl malárií.

12 A je tam rovněž takzvaný had mamba. Jestliže tě uštkne, zůstávají ti po uštknutí pouze dvě minuty.

13 A žije tam rovněž žlutá kobra. Po jejím uštknutí ti zůstává asi patnáct minut života. A jedna z nich byla tak blízko mého syna, že by ji mohl pohladit po hlavě. Už byla připravena, že ho uštkne, ale dostala zásah, *takto*.

14 A je tam černá kobra. Ó, je tam prostě všechno možné! A pak nebezpečí divoké zvěře, samozřejmě, lvi, tygři, levharti a všechno možné, s čím je potřeba zápasit v těchto pralesích. A krom toho nemoci, jsou tam všeho druhu nemoci.

15 A tomu všemu musíte čelit, vydáte-li se tam. A kromě toho tam jsou šamani, kteří vás obtěžují na každém kroku, vidíte, a všechny možné jejich pověry, a různé věci. Ale, jak nádherná věc je spatřit našeho Pána, jak to mávnutím ruky zapudí z jednoho konce na druhý, *takto*, a pak můžete pokračovat dále.

A dobře si pamatuji, jak v onen den jsem tam stál a něco se stalo, řeknu vám to v některém jiném shromáždění, protože bych se chtěl teď dostat ke svému odpolednímu tématu, *Démonologii*.

16 Ale teď, uvažoval jsem právě o těch věcech, když jsem tam seděl, jaký to bude mít konec? A když jsem se vrátil ze zámoří, vím, že jsme tam měli na sto tisíc nově obrácených. A přišel ke mně starý bratr Bosworth. Pověděl jsem, řekl jsem mu: „V pořádku, bratře Bosworthe?“

17 Řekl mi: „Jsem na tebe hrdý, bratře Branhame!“ Řekl: „Jsi — jsi na začátku svého života,“ řekl.

18 Řekl jsem: „Dobrá, já si ale myslím, že to je už za mnou.“ Řekl jsem: „Mám po čtyřicítce. Doufám, že jsem bojoval dobrý boj víry a svůj běh jsem dokonale.“

¹⁹ On řekl: „Po čtyřicítce?“ Řekl: „Tolik mi bylo tehdy, když jsem se tenkrát obrátil.“ Řekl: „A stále jsem na tom dobře.“ On se už blíží k osmdesátce. A právě...

Pomyslel jsem si: „Dobrá, to může být skoro pravda.“

²⁰ A tak on řekl: „Nu, ty jsi teď zbrusu novým Branhamem. Budeš vědět, jak lépe vést svá shromáždění a tak dále.“ Řekl: „Jestliže ještě někdy zasáhneš správným způsobem Ameriku, pomocí správně uspořádaných shromáždění, kde zůstaneš na jednom místě, šest až osm týdnů a uspořádáš je tam, a oznámíš to v okolí,“ řekl, „pak můžeš něčeho dosáhnout pro našeho Pána.“ A tak jsme pokračovali dál a bylo to velice — velice pěkné.

²¹ Později, když jsem už byl v Americe, spatřil jsem vidění, a když ono přišlo, vrátilo mě zpět do Afriky, a ukázalo mi to stejné shromáždění, které bylo pořádáno na předměstí Durbanu. A ta první shromáždění přešla do dějin, zatímco směřovala k Západu. Pak přišla druhá shromáždění, a když se to stalo, ona byla ještě větší než ta první shromáždění. A On... Slyšel jsem výkřik a anděl sestupoval z nebe; měl velké světlo.

²² A stál tam anděl Páně, který zde teď stojí s námi, stojí vždy po mé pravici, zde na této straně. A on stál zde a procházel se dokola. A uviděl jsem toho muže stát pod ním. On — on není... Nuže, to není vidění, když jej uvidíte. Je to realita, jako když se díváte na mě. Tedy, můžete jej slyšet, jak se prochází a mluví s vámi. A když on... Cokoliv, je to prostě realita. To není vidění; ten muž zde stojí stejně tak jako vy. A jeho hlas je stejně tak skutečný jako můj nebo váš. Ale vidění, to je něco, co se před vámi objeví a vy to takto uvidíte. Ale ten muž přijde a postaví se sem.

²³ A tak mi řekl, co se stane. A on řekl, že to... Ten anděl sestoupil dolů a řekl mi, abych se otočil a pohleděl *tímto* směrem. A to bylo nasměrováno k Indii, nu neříkám, že to byla Indie, ale někde blízko. Byli to každopádně Indové.

²⁴ Protože Afričané jsou velicí, statní, silní a urostlí lidé. Někteří z nich měří až přes dva metry a váží sto čtyřicet až sto padesát kilo, jsou statní. Zulové a Shunghiové a Basuti a, ó, je mnoho různých kmenů. Tehdy tam sedělo na patnáct různých kmenů, ke kterým jsem promlouval.

²⁵ Vyslovil jsem jedno slovo, třeba: „Ježíš Kristus, Syn Boží.“ Mohl jsem se jít napít vody, zatím než to prošlo přes všechny tyto tlumočníky. Jeden řekl... Různé zvuky!

Kdysi, když jsem slyšel letniční mluvit v jazycích, uvažoval jsem, že jeden vyslovuje jeden zvuk a ten další jiný, jak to konec konců mohlo vypadat? Ale věřím, že Bible má pravdu a víme, že Ona ji má, když se v Ní říká: „Není zde jediný bezvýznamný zvuk.“

Někteří z nich třeba řekli, jeden řekl: „Blr, blr, blr, blr,“ to znamenalo: „Ježíš Kristus, Syn Boží.“ Ten další řekl: „Cluck, cluck, cluck, cluck“ a to mělo znamenat: „Ježíš Kristus, Syn Boží“ v jeho řeči. A tak nezáleží na tom, jaký je ten zvuk, on má nějaký význam. Jistě. Nezáleží na tom, jaký je ten zvuk, on má někde pro někoho určitý význam. A On byl... Oni to takto vyslovili.

²⁶ A všiml jsem si nahoře na levé straně, když sestoupil ten anděl a spatřil jsem tam něco, jako zástup a byli tam muži v... vypadali jako by byli ovinutí prostěradlem, *takto*, a ovinutí a odění, jak to děláme s malými dětmi, do plínky. A ve skutečnosti to tak bylo. A podíval jsem se tak, kam jsem jen mohl dohlédnout a neviděl jsem nic, jen zástup lidí. A pak ten anděl rozsvítil veliké kmitající světlo a začal s ním houpat sem a tam, *takto*. A nikdy ve svém životě jsem neviděl tolik lidí!

²⁷ A pak ten anděl ke mně přistoupil velice blízko a řekl: „V tomto shromáždění je tři sta tisíc lidí.“ A mám to zde poznamenáno. A můžete si to poznamenat na nějaký kousek papíru, obdobně jak jsem vám to řekl o tom chlapci z Finska. Napište si to někde na volný list ve vaší Bibli, že v tom shromáždění (bude se tam konat shromáždění a z nějakého zdroje se to dozvíte), v tom shromáždění bude přítomno tři sta tisíc lidí. Nu, uvidíte, jestli to bude pravda. Bude to třikrát více, než v tom předchozím. Vidíte? Tři sta tisíc lidí se zúčastní tohoto shromáždění. A budu rád, dostanu-li se tam, ale nevím, co mám dělat, protože rád získávám duše pro našeho Pána.

²⁸ A tam jsme najednou uviděli, jak přišlo třicet tisíc pohanů k Ježíši Kristu během jednoho zavolání k oltáři, třicet tisíc primitivních pohanů.

²⁹ Pojdme teď rychle k našemu tématu. Včera jsme studovali technickou stránku démonů. Dnes jsem uvažoval, jakým způsobem bude jednat Bůh. Vy vůbec nevíte, jaké to přináší uvolnění, dostat to ze sebe. Nuže, já nejsem učitelem. Jsem daleko od toho, abych byl vykladačem Bible. A jsem... Mé vzdělání je limitováno sedmi třídami základní školy. A to je... A toto, školu jsem ukončil asi před pětadvaceti lety a to je už hodně dávno. A nedostalo se mi příliš vzdělání a všechno co vím, jsem přijal díky inspiraci. A jestliže tato inspirace se neshoduje s Biblí, pak je špatná. Vidíte? Musí to být biblické. Nehledě na to, jaká je to inspirace, musí pocházet... Zde je Boží základ. Není jiný základ,

kromě tohoto. A jestliže toto nesouhlasí s tím, co jsem řekl, pak můžete pokládat má slova za lživá, neboť toto je pravda. Vidíte? Vidíte? A jestliže by vám anděl řekl něco, co je od toho odlišné, Pavel řekl: „Budiž proklet,“ dokonce anděl světla. Nu, je tu spousta věcí. Já pouze... pouze... Věnoval jsem tomu dva dny, protože chci dostat toto téma do lidí, to které bylo včera a dnes — ta odpolední shromáždění.

³⁰ Nuže, důvod, proč jsem to udělal, je to z mé strany takový malý pokus, s cílem přesvědčit se, jestli mi bude Bůh nápomocen. Něco mi leží na srdci. Totiž, že po tomto velikém poselství a poté, co Bůh sám potvrdil, že to, co jsem řekl z Jeho Slova je pravda; prvně skrze své Slovo a potom skrze znamení a zázraky. Nu, myslím si, že jsem zavázán církvi před Bohem ohledně této veliké evangelijní pravdy, abych ji církvi přinesl. Jistě. Oni jsou tak zkažení v tolika různých organizacích a sektářských stranách, že to je prostě špatné. My všichni jsme Božími dětmi, jsme-li znovuzrozeni. To je... vidíte. A pravda spočívá v tom, že Bůh si přeje, abychom poznali to, totiž, že jsme Jeho dětmi.

³¹ Nuže, pamatujte si, kameny Šalamounova chrámu byly připravovány na celém světě. I tu přijel jeden kámen vytvarován *takto* a druhý kámen vytvarován *takto*, a jeden opracovaný *tímto* způsobem a druhý opracovaný *jíným* způsobem, ale když je dávali dohromady, tam nebylo slyšet zvuk pily, ani tlučení kladiva, všechno zapadalo přesně na své místo. Bůh byl Instruktorem tohoto díla.

³² A Bůh má církev, která se jmenuje Sborny a druhá Církev Boží, a další *takto*, a *takto*. Ale když se všichni sejdeme dohromady, bude to jedna veliká hromada bratrské lásky a Bůh shromáždí, zformuje tuto církev, a vezme ji nahoru, na nebesa.

³³ Každý slavný obraz, předtím, než může být vyvěšen v galerii výtvarných umění, nejdříve musí viset, musí projít síní kritiků. Muž, který to namaloval, umělecký směr. Ó, promiňte, nemohu si vzpomenout jméno toho, který namaloval „Poslední večeři“, každopádně, věnoval tomu celý svůj život. Maloval ten obraz. Trvalo to tuším asi dvacet nebo deset let, od namalování Krista až po Jidáše. A víte, že na tom slavném obraze ten stejný muž, který pózoval k namalování Krista, o deset let později pózoval jako Jidáš? Jistě. Opravdu. Deset let hříchu a ze slavného operního zpěváka, který pózoval jako Kristus, se dostal do pozice Jidáše. A ty nepotřebuješ ani deset let. Stačí ti deset minut a stane se s tebou totéž. To změní tvůj charakter na hříšný. Ale, každopádně, tento obraz prošel síní kritiků.

³⁴ A právě to si myslím o Církvi Boží, o skupině, která se takto

jmenuje. Dobrá, nechci vás tímto podrobit nějaké zničující kritice. Plavil jsem se již po sedmeru mořích a jsem na své třetí cestě kolem světa, a lidé se posmívají: „Holy roller! Holy roller!“ A pátral jsem po celém světě a žádné „Holy roller“ jsem ještě nenašel! To je přezdívká, kterou ďábel lepí na lidi. Nic jiného to není. Takového něco, jako holy roller, neexistuje. A mám statistiku ze všech šesti set šedesáti osmi různých církví, které zde máme a které se na světě zorganizovaly, a ani jediná z nich nenese jméno Holy roller. A to jsou vládní statistiky. Není mi známa ani jediná církev Holy roller. Tedy, je to něco, co vyslovil ďábel. Ale teď v tom všem, ve všech těchto věcech, Bůh namaloval určitý obraz. A kdysi tato malá církev byla zde, někteří z vás...

35 Pozoruji tyto šedivé muže. Můj syn, včera; byl jsem v pokoji, studoval jsem a jistý kazatel přišel, a řekl: „Chtěl bych si podat ruku s tvým otcem.“ Protože můj chlapec vyrůstal spolu s bratrem Baxterem a těmi dalšími, a oni prostě okamžitě říkají: „Ne,“ tak je to, ukvapeně. Nemám to rád. Vidíte? Nezáleží na tom, jestli... Protože, nemohu být služebníkem lidským a Božím najednou. Ale myslím si, že si rád s bratry podám ruku. Mám to rád. V tom něco je, rád si potřesu rukou s kazateli. A nejen kazateli, ale s každým dítkem Božím, rád to udělám. Vůbec jsem o tom nevěděl, až mi o tom později řekla moje manželka. Dobrá, kdyby řekl tomu kazateli: „Okamžik, on se tam vzadu modlí a — a uvidím, co na to řekne.“ Dobrá, to, to by bylo lepší. A tak jsem ho trochu napomenul, aby to tak nedělal. Vidíte?

36 A tak to vskutku je, nemusí to být zrovna tak, jak před chvílí řekl bratr. Pokud ano, pak bych byl v noci varován, vidíte. Lidé začínají mluvit a každý s něčím přichází, třeba s nemocí, a když o tom začnou mluvit, tu se ihned objeví anděl Páně, aby to sdělil.

37 Tam někdo sedí a právě se na mě dívá, ty víš, že to je pravda na základě toho, co se stalo před pouhými pěti minutami, či půldruhou hodinou. Sedí tam jistá paní, která nevěděla, o co se jedná, tento anděl Páně k ní jednou v noci promluvil a něco jí řekl, a ona tomu nemohla porozumět. Ale dnes se to už uskutečnilo a tak ona už ví, co to znamená, když On k ní promlouvá. A když tam stála a ten anděl Páně k ní promlouval, a pak poukázal na její minulost, a řekl v čem je její problém, a vše, co s tím souvisí, a — a co si o tom myslí ona i jeden její blízký, a jak Bůh promluvil, a řekl, že to potvrdil, a co se potom mělo přihodit. A bude to přesně tak. Vidíte? Řekl to Bůh.

38 Dobrá, teď, a co s těmi několika případy, které... potom a každé jedno vidění mě oslabuje ještě více, však víte. A pak když přijdu večer do modlitebny, jsem natolik vyčerpán, že ani nevím, co mám dělat. A modlete se teď za mě, protože, vidíte, chodím z jednoho shromáždění

do druhého. Toto je jediné shromáždění, kde tomu tak není; kdybych se tak mohl vrátit domů a nemusel několik měsíců nic dělat, a jít si s udicí zarybařit. Ale teď chodím z jednoho shromáždění hned do druhého, z jednoho přímo do druhého, vidíte. A v tom je ten háček.

³⁹ A tak se všichni modlete, vy, kteří jste zde v publiku. Včera večer mi bylo řečeno... (Prázdné místo na pásku - vyd.)... nikdo se neozval na výzvu. Nu, to je téměř nebezpečné, vidíte. Potom řekli, že... dobrá, někdy tyto věci neoslňují, jsou mezi tím tmavé skvrny.

⁴⁰ A já pozoruji anděla Páně, když zde stojí, pociťuji to. A potom cítím jak se ode mě vzdaluje a pozoruji jak mě opouští, a poodejdu stranou, a na chvíli se tam zastavím, a mohu to pozorovat. A tu se objeví světlo a přichází vidění. Pak prohlížím vidění. Pozoruji, jak vypadají lidé v blízkosti, vyhledám dotyčnou osobu a pak promluví. To se právě děje. Tak to probíhá. Nemusím to všem říkat, ale to — to se právě děje, vidíte. To všechno se děje v duchovní oblasti.

⁴¹ Když pak tato osoba kladně nereaguje, je to jako kdybych zde citoval Bibli a ona by mi řekla: „Na tom nic není“ a odešla pryč. Vidíte? A to je na tom velice špatné. A tak buďte ostražití, naslouchejte, buďte pozorní. Když On promlouvá, odpovězte. Vidíte, buďte prostě hotoví odpovědět v kterékoli době.

⁴² A tak moje manželka a bratr Beeler, a spousta jiných mi o tom dnes ráno vyprávěli, že volal jistý muž ve věci svého bratra, že s ním kdesi něco nebylo v pořádku a tak dále. A ten muž nereagoval na výzvu a tak mu nemůže být pomoheno. Zůstane to mezi Bohem a tímto mužem. Vidění mě opustilo. A už to bylo pryč. Protože on nereagoval. A tak, buďte pozorní, buďte ostražití.

⁴³ Nyní k tématu o *Démonologii* a mluvě o démonech. Nu, když řeknete „démon,“ lidé ihned začnou uvažovat: „Ó, to je nějaký fanatismus nebo co!“ Ale démoni jsou stejně tak realitou, jako andělé. Jsou stejně tak skuteční.

⁴⁴ A ďábel je stejně tak skutečným ďáblem, jako Ježíš Kristus je Synem Božím. On je ďáblem! On je stejně tak skutečný. A jestliže neexistuje něco takového jako peklo, pak neexistuje ani taková věc, jako nebe. A není-li věčné blaženosti... Totiž věčný trest, tedy, pak není rovněž ani věčná blaženost. Není-li den, pak není ani noc. Vidíte? Ale tak jistě jako máme den, máme i noc. A tak jistě jako je křesťan, musí být i pokrytec. Tak jasně jako je někdo v pravdě od Boha, je tu rovněž někdo, kdo to napodobuje. Vidíte? Vždy existuje něco pro a proti, černé a bílé, ve všech oblastech života, všude je to pravé, a falešné. A máme falešné evangelium, stejně tak jako to pravé Evangelium. Je tu

ryzí křest a falešný křest. Je zde pokrytectví i ryzí víra. Je pravý americký dolar a rovněž falešný americký dolar. A je zde ryzí křesťan a rovněž ryze pokrytecký, vidíte, čistý falzifikát. A tak shledáváme, že toto všechno kráčí pospolu. Nu, a nejsme schopni tyto věci oddělit. Bůh nám posílá déšť.

45 Ať mi On ještě dovolí chvíli mluvit. Kolik je zde kazatelů, zvedněte ruce. Dobrá, Bůh vám žehnej, bratři. Nu, nuže, neberte to teď jako nauku, ale, dříve než přistoupíme k tomuto důležitému tématu, něco vám řeknu. Kolik je zde letničních lidí? Zvedněte vaše ruce. Všude okolo. Dobrá, vy jste letniční. V pořádku. Chci vám říct, co mě potkalo, když jsem poprvé přišel k vám, do vašich řad.

Byl jsem tam nahoře v Indianě na jistém místě, které se jmenuje Mishawaka. Byla to první skupina letničních, kterou jsem kdy viděl, jmenovali se, tuším, Letniční sbory Ježíše Krista nebo tak nějak, nádherná skupina lidí. Nyní se dali dohromady, zorganizovali se a jmenují se Sjednocení letniční. Odloučili se od těch ostatních a to kvůli sporné otázce vodního křtu. Toto je vůbec nedělá pokrytci. V jejich řadách je mnoho opravdových, ryzích křesťanů, znovuzrozených z Ducha Svatého. A Bůh jim dal Ducha Svatého skrze křest ve „Jméno Ježíš“, a těm druhým dal křest „Duchem Svatým, když byli pokřtěni v Otce, Syna a Ducha Svatého.“ A tak: „Bůh dal Ducha Svatého těm, kteří mu byli poslušní“ a tak, kdo — kdo byl Jemu poslušný? Zde to v tom vězí.

46 Kdybyste jen na to mohli zapomenout, a ti kteří chtějí takovými být, nechte je být, ale vy jděte dál a buďte bratry. A to je všechno. Ne... Způsobilo to jejich rozdělení, odloučení se. Vidíte? Co? Narušení, roztržka, narušení bratrství, záměrné oddělení se. Ó, my nejsme rozdělení, nikoliv přátelé, jsme jedno. Jistě.

47 Ale, když jsem tam stál, pozoroval jsem tyto lidi. Nu, co se týče mne, byl jsem z řadové, bezvýznamné jižanské baptistické církve, tedy, chtěl jsem vidět tyto lidi, přišel jsem mezi ně a oni tleskali rukama, a křičeli: „Jeden z nich, jeden z nich, jsem tak rád, že jsem jeden z nich!“

48 Pomyslel jsem si: „Ejhle! Fjú!“ A potom přišel jeden a začal naplno tancovat. „Tu-tu-tu-tu-tu,“ pomyslel jsem si: „Jaké to církevní způsoby! Nikdy jsem nic takového neslyšel.“ Pozoroval jsem je všude okolo. Podíval jsem se nad tím: „Dobrá, co se pro pána krále s těmi lidmi děje?“

49 Nu, slyšeli jste mně už vyprávět můj životní příběh, kde jsem se o tomto shromáždění zmiňoval. Ale je jedna věc, o které jsem se

doposud nezmínil, nikdy jsem ji veřejně neřekl. A tak oni... Nu, můžete si to vymazat z vašich magnetofonů, proč ne, klidně. V pořádku. Nuže, sledoval jsem je a uvažoval: „Dobrá, tito lidé jsou nejšťastnější, jaké jsem kdy ve svém životě viděl.“ Oni se nestyděli za své náboženství. My, baptisté, se občas trochu stydíme, víte. Vidíte? A oni, když se jdou modlit, víte, schovávají se za ventilátor, víte. A, a, ale my... Ale tito lidé, bratře, oni — oni ukazují své náboženství zevnitř, navenek a vůbec všude kolem sebe.

⁵⁰ Dobrá, vzpomínám si na večer, když jsem vystoupil na pódium. Řekli: „Všichni kazatelé na pódium.“ To byla konference. Museli to pořádat tam na severu, kvůli rasovým problémům; zákonu Jimmy Crowa, tam na jihu. A tak se sjeli ze všech stran. A tak, já tam seděl rovněž. A on řekl... Dobrá, zde jsou... Slyšel jsem všechny kazatele během onoho dne a večera. Ohlásili, že přijde starý kazatel, barevný, jeho hlava byla olemovaná jen takovým uzounkým páskem vlasů, takto, v kazatelském obleku po kolena, víte, se sametovým límcem, v tom horkém počasí. Přišel tam takový starý bídňák, takto. Řekl: „Mé milé děti,“ řekl: „Chci vám říci,“ a začal vydávat svědectví. Byl jsem jeden z nejmladších, jež seděly na pódiu. A tak on řekl: „Říkám vám!“ Vzal si text z Joba: „Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi. Řekni na čem je upevněna?“

⁵¹ Všichni ostatní kazatelé kázali o Kristu regulérním způsobem. Naslouchal jsem jim, radoval se z toho. Ale nikoliv tento starý kmet! On začal deset tisíc let předtím, než vznikla země. A došel až do nebe a prošel napříč nebesa, a co se tam dělo. A tam kde oni kázali o tom, co se děje teď v naší době, on kázal o tom, co se dělo v nebi. Přivedl Krista zpět na obzor na duhu a vrátil se zpět do věčnosti. Tedy, nekázal déle než pět minut a tu najednou ten starý muž, něco ho uchvátilo. Vyskočil do vzduchu a srazil paty k sobě, a zvolal: „Oj, oj!“ Měl tam asi tolik místa, jako já zde. Řekl: „Nemáte tu pro mne dost místa, abych kázal“ a zmizel.

⁵² Dobrá, pomyslel jsem si: „Jestliže to s mužem kolem osmdesátky udělalo tohle, co to potom udělá se mnou?“ Vskutku jsem tak uvažoval. A přál jsem si to.

⁵³ Ale co mě okouzlo, to bylo toto. Nuže, mluvíme teď o démonech. Co mě okouzlo, pozoroval jsem dva muže. Jeden seděl na jedné straně a ten druhý na druhé. A když sestoupil Duch, ti dva povstali a mluvili v jazycích a křičeli, až jejich ústa pobledla. A já si pomyslel: „Ó, ach, kdybych to jen mohl mít!“ Vidíte? „Jak nádherné! Ó, to je... Prostě se mi to líbí!“ Dobrá, šel jsem do kukuřičného pole. A vyprávěl jsem vám už svůj životní příběh. Můžete si jej přecíst v té

knize. Spal jsem celou noc. A přišel jsem tam příští ráno a rozvažoval jsem, že si to musím ověřit. Mám způsob, jak přijít na kloub věci, o tom nikdo neví, kromě Boha a mě. A tak si vezmu nějaké podobenství a jdu, abych se kontaktoval s duchem toho člověka. Můžete to vidět zde na pódiu. Vidíte? A tak jsem si šel s jedním z těchto mužů promluvit. Viděl jsem je, jak seděli spolu, drželi se za ruce, tancovali a křičeli. Pomyslel jsem si: „Ó, ach, myslím si, že v tom je něco opravdového!“

⁵⁴ A podal jsem ruku jednomu z nich. Řekl jsem: „Dobrý den, pane?“

⁵⁵ On odpověděl: „Dobrý den.“ Velice milý muž, chlapík — džentlmen. On řekl...

Řekl jsem: „Jsi kazatelem?“

On řekl: „Nikoliv, příteli. Jsem řadový člen.“

⁵⁶ A začal jsem s ním hovořit, abych se zkontaktoval s jeho duchem. Vidíte? On však o tom nevěděl. Nikdo to netušil. Vůbec jsem se o tom nezmínil. Teprve po létech jsem se o tom zmínil. A tak oni... Ale když jsem došel k závěru, vyznělo to pozitivně, byl to dokonalý křesťanský muž! Tento muž byl skutečně svatým Božím. Pomyslel jsem si: „Bratře, to je skvělé.“

⁵⁷ Ale podivná situace vznikla, když jsem se zkontaktoval s tím druhým mužem, to bylo opačné. On dokonce žil s ženou, která nebyla jeho manželkou. Opravdu. A viděl jsem ve vidění, že se to vztahuje na něj. Pomyslel jsem si: „Ó, ach, to snad není pravda!“ A tento muž... Pomyslel jsem si: „Nu, nuže, tento duch v nitru těchto lidí je zřejmě lživý. Nemůže to být jinak.“

⁵⁸ A tak této noci když... Šel jsem do shromáždění a přicházelo požehnání, modlil jsem se k Bohu, a Duch Svatý, anděl Páně dosvědčil, že to byl Duch Svatý. A ten stejný Duch, který sestoupil na *toho* muže, sestoupil i na *toho* druhého muže. A když padl Duch, oba povstali, volali a křičeli, a slavili Pána, a mluvili v jazycích, a tancovali. Řekl jsem: „Já — já — já, nemohu to prostě pochopit, Pane. Nemohu to spatřit v Bibli, že by tohle mohlo být v pořádku.“ Nu, řekl jsem, „možná jsem byl sveden.“ Vidíte? Řekl jsem... Nu, zde, já — já nemohu... Jsem striktně fundamentální, pokud se jedná o Bibli. To musí být prostě To. Vidíte? Řekl jsem: „Pane, víš, v jakém jsem stavu a chtěl bych to uvidět ve Tvém Slově. Nemohu to pochopit. Když Duch Svatý sestupuje na *toho* muže a rovněž sestupuje i na *toho* druhého, a jeden z nich je svatý, a ten druhý je pokrytec. Víím, že je.“ Bez... Mohl jsem vzít *toho* muže stranou a dokázat mu to nebo jej oslovit přímo na

místě, a říci mu o tom.

⁵⁹ Stejně tak jak jsem to udělal s tím mužem, který zde seděl včera večer, nebyl to nikdo jiný než podvodník, pokud tu už někdo takový seděl. A měl jsem jej oslovit hned, ale on by se byl postavil a začal by se hádat. A tak jsem to nechal, kvůli tomu shromáždění, ale poznal jsem jej. Ano, přátelé.

Onehdy večer zde seděl jeden, vlastně dva, kteří patří k jisté církvi zde ve městě. Opravdoví štouralové! Viděl jsem je. Ale kdybych s tím začal, vznikly by nesnáze. Udělal jsem to už mnohokrát. A tak to prostě nechám být. To je v pořádku. Bůh to ví, On je soudcem. Jen ať někdy o mne zavadí a pak uvidíte, že se něco přihodí, uvidíte, jen je nechte.

Třeba démon, nikdy jsem nevyzýval démona. To on přicházel ke mně a napadal mně. A to je chvíle, kdy Bůh začne jednat, vidíte, jistě a uvidíte, co se stane. V pořádku. Ale já to nechal být. To ale způsobuje, že shromáždění se stává obtížným, neboť ten duch neustále na mne působí, hle. A tak jsem prostě pokračoval dál.

⁶⁰ Ale co se týče těchto mužů, nemohl jsem to pochopit. A stalo se dva roky později, možná tři, že jsem byl v Green Mill v Indianě, ve skautské rezervaci. Byl jsem ve staré jeskyni, kam se chodívám modlit. A když jsem tam tak přebýval, řekl jsem: „Pane, nemohu pochopit, co se to děje s tou skupinou lidí. Nejlepší lidé jaké jsem ve svém životě viděl, a nemohu pochopit odkud se vzal ten nemravný duch. Vždyť to jsou... jestliže tedy... Znáš upřímnost mého srdce. Víš, jak Tě miluji a jak jsem Ti sloužil. A ten stejný Duch, který tu je se mnou, byl i na těchto lidech. A tam nad tímto chlapíkem byl rovněž.“ Nemohl jsem to pochopit.

⁶¹ A Pán ve své milosti sestoupil a ukázal mi to. A bylo to tady. Prvně to musí být zakotveno v Písmu. On řekl: „Vezmi si svou Bibli.“ A tak jsem uchopil svou Bibli. Tuším, že jsem tu Bibli držel asi deset minut, aniž bych... by přišlo nějaké slovo. Nějakou chvíli jsem čekal. A pak jsem Jej uslyšel promluvit znovu: „Otevři k Židům šestou kapitolu a začni číst.“ A já jsem to udělal. A když jsem došel k místu kde je řečeno: „Děšť padá na zem, aby ji zavlážil a připravil, zúrodnil za... ale vydávající trní, a bodláčí zavržená je, a její konec bývá spálení.“ A tam jsem to ihned pochopil.

Pomyslel jsem si: „Zde to je. Díky Bohu! Zde to je.“ Vidíte?

⁶² Nuže, Ježíš řekl: „Vyšel rozsévač, aby rozséval,“ že ano? Nu, vy všichni přítomní jste křesťané. Nechtě všichni zvednou své ruce, ať tak nebo tak, letniční, znovuzrození křesťané. V pořádku. Oni... A On řekl:

„Rozsévač vyšel, aby rozséval. A zatím co spal...“ (Jeho odpočinek, smrt, mezitím.) Vidíte? „A zatímco spal, přišel nepřítel a zasel na tom poli koukol.“ Co je to koukol? Plevel, trní a tak dále. Nu, „a když hospodář (kazatel) uviděl, rostoucí koukol řekl, ‚dovol mi jít a vytrhat jej.‘ On řekl: ‚Nikoliv, nikoliv. Vytrhali byste rovněž i pšenici. Nechte je, ať obojí rostou spolu.“

63 Zde je pšeničné pole. Roste na něm bodláčí, kopřivy, popínavý a páchnoucí plevel, prostě je tam všechno možné. Je to tak? Ale je tam rovněž i pšenice. Nuže, déšť padá často na zem a zavláží ji. Nu, proč přichází déšť? Nikoliv proto, aby zavlážíval kopřivy. Pohledte nyní a věnujte tomu pozornost. Ne proto, aby tam zavlážíval popínavý plevel. Déšť je poslán kvůli pšenici, ovšem kopřiva i plevel jsou stejně tak žíznivé jako pšenice. Ten stejný déšť padající na pšenici, padá rovněž i na koukol. A ten ničemný plevel se tam mezitím naprímí, takto, a bude se radovat, a jásat stejně tak, jak ta malá pšenice, která se rovněž pozdvihne, a naprímí.

64 „Ale po ovocích poznáte je.“ Je to tak. Vidíte? Nuže, ten stejný Duch Svatý může požehnat pokrytce. Možná to zasáhne některé z vás, arminiánů, ale je to vskutku tak. To je pravda. Byli jste vyučováni svatosti, já rovněž věřím ve svatost. Ale ten stejný Duch, déšť, padá na spravedlivé i nespravedlivé, ovšem po jejich ovocích je poznáte.

65 Kdybych se podíval ven a vzal pšenici, měl bych pšenici, a hle, ona je již zcela omotaná plevelem. A ten žije tím stejným deštěm, který padá kvůli pšenici. A déšť nebyl poslán kvůli plevelu, byl poslán kvůli pšenici. Ale déšť, který je v zemi... plevel, který se vyskytuje na pšeničném poli, má z toho stejně takový veliký užitek, jako ti ostatní. A ten stejný déšť, který obživuje pšenici, obživuje i koukol.

66 Všechny přirozené věci jsou typem těch duchovních, jak to vyučujeme. Zde to je, démonologie, démoni, kteří napodobují křesťanství a přesto se jim dostává požehnání. To není odstředěné mléko, bratři, pokud to můžete přijmout. Vidíte? Vidíte? Nu, to je — to je pravda.

67 A tedy nejsem zachráněn kvůli tomu, že jsem křičel. Nejsem zachráněn kvůli tomu, že jsem cítil, že jsem zachráněn. Jsem zachráněn, neboť jsem splnil Boží biblické podmínky. Ježíš řekl: „Kdo slyší Má slova a věří tomu, který Mne poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“ Věřím tomu. Jistě. A za těchto podmínek jsem zachráněn, neboť to řekl Bůh.

68 Řekneš-li mi, že jsi zachráněn, protože tě uhodil do tváře mocný valící se vítr, to je sice nádherné, ale, předtím, než ten valící se mocný

vítr mne uhodil do tváře, chci vědět, odkud se vzal, vidíte. Nu, jak budete žít poté, když vás ten mocný valící se vítr uhodil? Vidíte? Vidíte, můžete být poznáni podle ovoce. Tak tedy, démoni mohou právě působit proti křesťanům. Věříte tomu? Hleďte na Pavla, Pavel řekl...

69 Nyní, kdy Déšť pozdního dne... Jestliže je tu přítomen někdo z vás, promiňte mi, jestliže řeknu něco proti vám. Neřeknu proti vám víc, než by to řekli ve Sborech nebo nějakí baptisté nebo někdo jiný. Pravda je pravda. Odchýlili jste se zde: děláte z lidí proroky, kteří proroky nejsou. Proroci nejsou ti, na které byly „vloženy ruce“ a byli poslání. Proroci se narodí jako takoví. Vidíte? V Bibli je *dar* proroctví. A v tom je váš omyl, mezi darem proroctví a prorokem. Dar...

70 „Častokrát a různými způsoby mluvíval někdy Bůh k otcům skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, Krista Ježíše.“ A Kristovo tělo má devět duchovních darů a ty v něm působí. A dnes večer to může být na *této* ženě, může prorokovat a nemusí se to opakovat do konce jejího života. Další noc to může být na *této* ženě. A potom to může být na *tomto* muži. A potom na *tomhle* vzadu. To je nedělá proroky. Nikoho to nedělá prorokem. To je dar proroctví ve vás.

71 A předtím než tento muž nebo než to proroctví může být předáno církvi, musí být posouzeno dvěma nebo třemi duchovními posuzovateli. Je to tak? Nu, podle toho, co řekl Pavel: „Můžete všichni prorokovat, jeden po druhém.“ A jestliže něco bude zjeveno tomuto, ať ten první mlčí. Dobrá, ale podle dnešního učení, bychom zde měli celou hromadu proroků. Ne tak, Letniční církvi, v těchto věcech máme plno zmatku. A z toho důvodu Bůh nemůže vstoupit dovnitř, dokud tuto věc nedáme do souladu s Bibli. Přesně tak. Musíte jít správnou cestou. Jak můžete postavit dům, aniž se budete dívat do plánu? Vidíte? Musíte správně začít.

72 Nuže, jestli se jedná o proroka, nikdy takový nepovstal před Izaiášem nebo Mojžíšem. Jednou se postavil Chóre a chtěl s ním diskutovat, a Bůh řekl: „Oddělte se, pohltí je zem.“ A prorok se takovým narodí. „Svých darů a povolání zajistě... nelituje.“ To je podle Božího předurčení, od nemluvněte. A všechno bylo dokonalé a pravdivé, a stalo se to, co řekl, bylo to potvrzeno, a uskutečnilo se to. Je to Slovo Boží, přicházející k prorokovi. Ale dar proroctví je v církvi.

73 Vy teď řeknete: „Dobrá, proroci jsou ve Starém zákoně.“ Ó, nikoliv. Nový zákon měl proroky.

74 Agabus byl Novozákonním prorokem. Pohleďte na Ducha proroctví, který sestoupil a řekl o tom Pavlovi. Potom Agabus přišel do

Jeruzaléma a našel Pavla, spoutal se jeho pásem, obrátil se k němu, a řekl: „TAK PRAVÍ PÁN, muž, kterému patří tento pás, bude takto spoután okovy v Jeruzalémě.“ Agabus, jenž se postavil a řekl, předpověděl, co se stane, on byl prorokem, nikoliv mužem s darem proroctví.

⁷⁵ A dar uzdravení a všechny tyto dary, moji letniční přátelé, vy jste to popletli. Tyto dary jsou v církvi a podřizují se kterékoliv osobě v církvi, každému, který je ve křtěn do těla. „Jedním Duchem jsme všichni ve křtěni.“ A Bible říká...

„Nuže, já mám dar uzdravování.“

⁷⁶ Dobrá, Bible říká: „Vyznávejte svá provinění jedni druhým a modlete se jedni za druhé.“ Nejsme rozdělenou skupinou; jsme kolektivem; shromážděnou skupinou. Vidíte?

⁷⁷ Nu, pozorujte, co řekl Pavel: „Jestliže někdo mluví v jazycích, nechť druhý vykládá a cokoliv řekl budiž posouzeno předtím — předtím než to církev může přijmout.“

⁷⁸ Nuže, to nebude citování Písma nebo něco takového. Bůh se neopakuje. Ale to bude upozornění pro církev. A potom, když dobrý posuzovatel řekne: „Přijmeme to. V pořádku, to bylo od Pána.“ Druhý řekne: „Přijmeme to.“ Nechť ústy dvou či tří svědků se stane každé slovo. Potom to církev může přijmout a připravit se na to. Jestliže to co bylo řečeno, se nestane, pak máte uprostřed sebe zlého ducha. Ano, je to tak. A jestliže se to stane, potom poděkujte Bohu, Duch Boží je mezi vámi. Vidíte? Nu, v tom musíme být pozorní a opatrní. A tak se nepokoušejte dělat nátlak. Nemohu si udělat hnědé oči, když mám modré, vidíte, musím se spokojit s modrými. Nu, to je duchovní oblast, ve které působí démoni na lidi.

⁷⁹ Nyní tu máme na řadě něco hlubokého, ale doufám, že ne přespříliš hlubokého. Tentokrát bych chtěl přečíst něco z 1. Samuelovy ²⁸, určitý odstavec. Chci, abyste pozorně naslouchali. Chci poukázat na „démony“ a jak působí v církvi a jak satan předvádí padělky všeho pravého. Nyní to budete moci uvidět podle Bible, že démoni přicházejí mezi křesťany a napodobují to.

⁸⁰ A mnohokrát jsme prohlásili lidi za křesťany, když řekli: „Věřím v Ježíše Krista.“ Tedy, démoni tomu rovněž věří a třesou se. Toto není znamením, že jsi zachráněn. Během jednoho z nadcházejících večerů bych chtěl poukázat na „vyvolení“ a pak uvidíte, co znamená spasení. Vidíte? Především s tím nemáte vůbec nic společného, v této věci nemůžete nic udělat. Bůh spasí člověka nepodmíněně. Chlapče, to

sahá hluboko, že ano? Nu, raději to vypustíme z hlavy, zatímco jsme u toho. V pořádku.

81 Abraham byl počátkem naší víry. Souhlasí to? Ó, Abraham obdržel zaslíbení. A myslíte si, že Bůh si povolal Abrahama proto, že byl velikým mužem. Nikoliv, přátelé. On přišel z Babylona, ze země Kaldejské, z města Ur a Bůh si jej povolal, a udělal s ním smlouvu, nepodmíněnou. Já tě spasím. A nejen tebe, Abrahame, nýbrž i tvé símě, nepodmíněně.

82 Bůh uzavřel smlouvu s člověkem a člověk neustále svou smlouvu porušuje. Člověk nikdy nedodržuje svou smlouvu s Bohem. Zákon nebyl nikdy dodržován. Oni nebyli schopni dodržet Zákon. Přišel Kristus a Zákon zlomil, On sám, protože milost obstarala Spasitele. Mojžíš připravil únikovou cestu a teprve potom unikli, a pak lidé, pak, chtěli něco dělat. Člověk se vždycky snaží udělat něco pro svou záchranu, i když nemůže. Je to v jeho povaze. Jakmile v Edenské zahradě zjistil, že je nahý, udělal si zástěru z fíkového listí. Je to tak? Ale shledal, že to neúčinkuje. Člověk je bezmocný, co se týče vlastní záchrany. Bůh tě zachraňuje nepodmíněně, vždy ve všech věkách. A když jsi spasen, pak jsi spasen.

83 Pohledte na Abrahama. Ten chlapík byl tam, potom šel a Bůh mu dal Palestinskou zem, a řekl mu, aby tam přebýval. Každý žid, který opustil Palestinu, byl odpadlíkem. Bůh mu řekl, aby odtud neodcházel. Jestliže ti Bůh řekne, abys něco udělal, a ty to neuděláš, pak jsi odpad — líkem. Souhlasí to? V pořádku. Přišlo období sucha, aby vyzkoušelo Abrahamovu víru. A místo toho, aby tam Abraham setrval, on tam nezůstal, odešel pryč, vzal s sebou Sáru a odešel asi tři sta mil daleko (přál bych si mít čas, abych se k tomu dostal), do jiné země.

84 A když tam přišel, dostal se k tomu velikému králi, Abimelechovi. Byl to mladý muž a hledal pro sebe nějakou milenkou, a tak našel Abrahamovu ženu, Sáru, a zamiloval se do ní. A Abraham řekl: „Nu, řekni mu, že jsi moje sestra a já tvůj bratr.“

85 A Abimelechovi se to líbilo a tak řekl: „V pořádku, vezmeme ji k nám na hrad.“ A představuji si, že se tato žena upravila a druhého dne se měla vdát.

86 A Abimelech byl dobrým člověkem, spravedlivým mužem. A oné noci, ve spánku, Pán se k němu přiblížil a řekl mu: „Jsi podoben mrtvole.“ Řekl: „Tento muž... Žena, kterou zde máš a chceš se s ní oženit, je manželkou jiného muže.“ Teď pozorujte. „Manželkou jiného muže.“

87 Tedy on řekl: „Pane, Ty znáš upřímnost mého srdce. Ten člověk mi řekl, že to je jeho ‚sestra.‘ A copak mi ona neřekla, že on je ‚její bratr‘?“

88 On řekl, Bůh řekl: „Znám upřímnost tvého srdce a proto jsem tě zachoval od hříchu proti Sobě. Ale toto je můj prorok!“ Haleluja!

89 Kým on byl? Odpadlíkem a tak trochu lživým podvodníkem. Souhlasí to? Ó, ne, není zde přípustná žádná dobře míněná lež. Je to buď černá lež, nebo žádná lež. Tento člověk tam sedí a řekne čistou lež, říká, že to je jeho „sestra,“ přesto, že je to jeho manželka, chodí okolo horké kaše, odpadlík.

90 A zde před Bohem stojí spravedlivý muž a říká: „Pane, ty znáš mé srdce.“

91 „Ale já nevyslyším tvoji modlitbu, Abimelechu, vezmi ji... Vrať ji zpět a ať se on za tebe modlí. To je můj prorok; vyslyším jej.“ Ano, odpadlík, lhář, ale: „To je můj prorok.“ Je to pravda? Tak to je v Bibli.

92 Nuže, nechceme se dostat příliš hluboko na kalvinistickou stranu: „Jednou pod milostí, navždy pod milostí,“ neboť upadneš i do nemilosti. Vidíte? Nu, ještě chvilku, tento týden budeme mít čas se tomu věnovat a ukázat vám, jak to je vyvážené. Ale nemysli si, že jestliže jsi udělal něco špatného, že jsi navždy ztracen. Jsi Božím dítětem. Narodil ses z Ducha Božího, jsi synem a dcerou Boží a ovoce svědčí samo o sobě. Ano prosím.

93 Nu, a jsme zde, nacházíme se v té zemi. Nu, chci zde přečíst 6. verš.

I dotazoval se Saul Hospodina, ale Hospodin neodpovídal jemu ani skrze sny, ani skrze urim, ani skrze proroky.

Protož řekl Saul služebníkům svým: pohleďte mi ženy mající ducha věštícího, i půjdu k ní a poradím se skrze ni.

Mohl bych přímo zde na něco poukázat... „Pohleďte mi ženy mající ducha věštícího.“

Jemuž odpověděli služebníci jeho: Aj žena mající ducha věštícího v Endor.

Tedy změniv Saul oděv, oblékl se v roucho jiné, a šel sám a dva muži s ním, a přišel k ženě té v noci. I řekl... hádej mi skrze ducha věštícího, a způsob to,

ať ke mně vyjde ten, kohož bych jmenoval tobě.

Ale žena řekla jemu: Aj, ty víš, co učinil Saul, kterak vyhladil věstce a hadače z země. Pročež tedy ty pokládáš osidlo duši mé, abys mne o hrdlo připravil?

I přísáhl ji Saul skrze Hospodina, řka: Živť jest Hospodin, že nepřijde na tě trestání...

Tedy řekla žena: Kohožť mám vyvésti? Kterýž řekl: Vyved' mi Samuele.

A když uzřela žena Samuele, zkríkla hlasem velikým, a řekla žena Saulovi takto: Proč jsi mne oklamal! Nebo ty jsi Saul.

I řekl ji král: Neboj se. Což pak jsi viděla? Odpověděla žena Saulovi: Bohy jsem viděla vystupující ze země.

Řekl ji opět: Jaký jest způsob jeho? Odpověděla jemu: Muž starý vystupuje a jest oděný pláštěm. Tedy Sam —... [To je prorokův plášť, samozřejmě. Vidíte?...] srozuměl Saul, že by Samuel byl, a sehnuv se tváří k zemi, poklonil se jemu.

I řekl Samuel Saulovi: Proč mne nepokojíš, že jsi mne zavolati rozkázal? Odpověděl Saul: Úzkostmi sevřín jsem velice; nebo Filistínští bojují proti mně, a Bůh odstoupil ode mne, a neodpovídá mi více, ani skrze proroky, ani skrze sny. Protož povolal jsem tě, abys mi oznámil, co bych měl činiti.

I řekl Samuel: Proč tedy se mne dotazuješ, poněvadž Hospodin odstoupil od tebe, a jest s nepřítelem tvým?

Učiniltě zajisté tobě Hospodin, jakož mluvil skrze mne, a odtrhl Hospodin království z ruky tvé, a dal je bližnímu tvému, Davidovi.

⁹⁴ Nu, mnozí z vás to znají. Teď se chceme do toho zhloubat a nechť nám Bůh během několika minut pomůže, abychom se do toho mohli zhloubat. Teď pozorujte. Saul byl mužem, který byl jednou považován za proroka, neboť prorokoval s proroky. Souhlasí to, učitelé? Nu, zde se tento muž stal odpadlíkem. Souhlasí to? Ale pamatujte, že Samuel řekl, že následujícího dne bude s ním. Zemřel

předčasně, vidte. V pořádku, jestliže nejste Bohu poslušní, Bůh vás vezme ze země.

⁹⁵ Podívejte se jak Pavel v dopise ke Korintským, musel uspořádat tyto lidi. On řekl: „Za prvé, děkuji za vás Bohu, že mezi vámi nejsou takové věci a tak dále a že — že vám nechybí žádný duchovní dar.“ Říká jim, kým byli v Kristu. A potom začíná spouštět na ně kladivo, říká jim o jejich ženách — kazatelkách a co oni dělali, a jak přijímali večeři Páně.

A že dokonce jistý muž žije se svou macechou a on řekl k tomuto muži v Kristu: „Vydejte takového satanu k zahubení těla, aby duše mohla být zachráněna.“ Vidíte, o to se jedná, vydejte jej. Bible říká: „Kvůli tomu mnozí jsou mezi vámi slabí a nemocní, a mnozí zesnuli,“ předčasně zemřeli kvůli hříchu. Bůh je odstraní z cesty; je to dobré znamení, že jsi byl křesťanem, pokud jsi byl vzat.

⁹⁶ A tak, všimněte si zde, Saul byl považován za jednoho z proroků, byl započten mezi proroky, protože prorokoval. A nyní je odpadlíkem, poněvadž nebyl poslušný Bohu a jeho království bylo vytrženo z jeho ruky, a dáno do ruky Davida, kterého Bůh pomazal skrze Samuela nádobkou oleje.

⁹⁷ Všimněte si tedy, existovaly tři způsoby, jak se mohli dotazovat Boha; první věc, to byl prorok, druhá věc, to byl sen, a třetí věc, to bylo Urim a Thumim. A ani jedno z toho již neodpovídalo. Nu, víte, kdo byl prorok, víte co je duchovní sen a víte, co bylo Urim a Thumim. Víte, jednou jsem se zeptal jistého muže na to, co to bylo Urim a ten muž nemohl odpovědět, co to bylo — Urim a Thumim. Neboť skrze toto odpovídal Bůh. Vidíte?

⁹⁸ A ďábel udělá padělky z každé jedné z těchto věcí; kouzelník, falešný prorok, jasnovidec. Vidíte? Tak tedy, Urim a Thumim viselo na Aronově hrudi, zde, a Urim a Thumim odpočívalo na těchto kamenech. A oni to pověsili v chrámu. A jestliže si nebyli jisti, předstoupili před Boha a jako odpověď, se rozsvítilo světlo nad Urim, a Thumim, a dozvěděli se, jestli to byla Boží odpověď nebo nikoliv. Nu, jestliže Urim a Thumim neodpovědělo... Nu, to byla přímá odpověď od Boha.

Nu, dnešní Urim a Thumim; hadači použili křišťálovou kouli, aby toto padělali; to je falešná věc. Bůh je v trojici. Boží moc je v trojici. A ďábel je rovněž v trojici a jeho síla je v trojici. Mohu to dokázat Biblí. A to Urim a Thumim; to byla ta křišťálová koule, kterou dnes používá ďábel. A ten falešný prorok, ten, kterého nyní máme, byl... Nebo ten kouzelník, hadač, který zaujal místo proroka na straně ďábla. Rozumíte, co tím míním?

⁹⁹ Nuže, tehdy, dnešní Urim a Thumim je Bible. Jestliže někdo přinesl proroctví nebo sen a nesrovnávalo se to, ani se v tom neozývala Boží Bible, bylo to falešné. Nevěřte tomu.

¹⁰⁰ Nedávno přišel ke mně jistý muž z Indie, kam se zrovna chystám jet, skvělý malý kazatel. Řekl: „Bratře Branhame, přijel jsem tady.“ A řekl: „Jistá žena měla Ducha Svatého“ a řekl, „byla to nejhodnější, nejjemnější žena.“ Dále řekl: „A byla čtyřikrát vdaná a žila se svým čtvrtým mužem. A já jsem řekl: ‚Dobrá, ale jak je něco takového možné, Pane?‘“ A řekl: „Přišel jsem k němu a řekl: ‚Ó, sláva Bohu!‘ Řekl: ‚Haleluja! Sláva Pánu!‘“ Řekl mi: „Pán mi řekl: ‚Dám ti sen.‘“ A řekl: „Zdalo se mi, že moje manželka, že jsem ji viděl žít v cizoložství. A ona se vrátila ke mně a řekla: ‚Ó, promineš mi, Viktoro? Promineš mi? Já ne...‘ ‚Tedy,‘ řekl jsem, ‚jistě, že ti prominu a přijmu tě zpět.‘“ On řekl: „Nuže, to jsem udělal správně.“ Řekl: „Vidiš, prominul jsem.“

¹⁰¹ Odpověděl jsem: „Viktore, tvůj sen byl velice krásný, ale dal ti jej ďábel.“ On řekl: „Proč?“

¹⁰² Řekl mu: „Nesouhlasí to s Božím Slovem. Ona žije v cizoložství. Absolutně. Ona nemůže žít se čtyřmi muži. To souhlasí. A když opustí toho a vrací se ke svému prvnímu, pak je to ještě horší než na počátku. Ona musí žít osaměle do konce svého života.“ Řekl jsem: „Víš, že to nesouhlasí s Božím Slovem. A tak ona... Tvůj sen byl falešný.“ Řekl jsem: „Nesouhlasí to s tím.“

¹⁰³ A když prorok přinese proroctví a oni promluví, a chtějí se dozvědět, jestli toto proroctví bylo pravdivé, pak to přinesli před Urim a Thumim. A jestliže Boží hlas vrhl na Urim a Thumim světlo, pak to bylo absolutem, pravdou. A jestliže člověk dal výklad, přinesl sen, přinesl něco z Bible nebo něco jiného, co nesouhlasilo s Boží Biblí, bylo to falešné. To je to dnešní Urim a Thumim. Slovo Boží promlouvá a je to bezprostřední hlas Boží, jako Urim a Thumim, dříve než byla napsána Bible. Amen! Haleluja! Cítím se právě teď podnícen. Nedělejte ze mě fanatika. A pokud ano, vím — vím na čem stojím. Nejsem citově vzrušen. Jistě.

¹⁰⁴ Zde je Pravda, Boží Slovo! Nezájímá mě, jaký máš sen, jaké proroctví jsi přinesl. Není-li to Slovo Boží, pak je to falešné, nejde-li to srovnat s tímto Slovem. A v tom je dnes ten háček. Jeden má sen, jeden má vidění, další má jazyk, další má zjevení; a všechno to je tak pomatené, máte denominace, a všechno je rozbito. Musíte to přinést ke konečnému základu, a tím je Slovo Boží. Přesně tak.

¹⁰⁵ Církve jsou založeny na tom, že jeden řekne: „Ježíš přijede na

bílém koni. Vím to. Spatřil jsem Její ve vidění.“ A založí církev tohoto druhu. „Ó, haleluja! On přichází na oblaku.“ A postaví něco na tento způsob. Rozdělí se, oddělí se a jeden druhého pojmenuje „krkavčím hnízdem,“ a „všivácká putyka,“ a vším tím podobným. Takže, bratře, to v první řadě ukazuje na to, že tvé srdce není v pořádku s Bohem, pakliže něco takového děláš. Jistě. Jsme bratři. Musíme přilnout jeden k druhému. Potřebujeme jeden druhého.

¹⁰⁶ Podívejte nyní. Saul byl odpadlíkem a on tam šel. On, Bůh, odvrátil od něj svoji tvář. On tam šel a chtěl se zeptat Hospodina. Prorok šel a pokoušel se prorokovat, a Bůh jej odmítnul, nedal vidění. Prorok se vrátil a řekl: „Nemohu. Ne. Nesdělil mi o tobě nic.“

¹⁰⁷ Dobrá, potom řekl: „Pane, dej mi sen.“ Noc po noci, žádný sen nepřišel.

¹⁰⁸ Potom šel k Urim a Thumim a řekl: „Ó, Bože! Zkoušel jsem to skrze proroky, zkoušel jsem to skrze sny, pomoz mi teď Ty. Pomůžeš mi?“ On se odmlčel, žádné světlo se nerozsvítlo.

¹⁰⁹ Potom se tedy uchýlil ke kouzelnici, padlý, degradován. Když k ní přišel, přikradl se v přestrojení. A ta kouzelnice jde a přivolává Samuelova ducha.

¹¹⁰ Nuže, vím, co si teď myslíte. Mnozí říkají: „To nebyl Samuel.“ Bible říká, že to byl Samuel a tudíž to Samuel byl. Jste zvědaví, jak jsem na to přišel, že ano? Ale to byl Samuel. Bible říká, že byl.

¹¹¹ A tato kouzelnice jej byla schopna vyvolat a vyvolala, Samuele. A Samuel se nacházel někde jinde, ale byl si vědom toho, co se děje a byl stále ve svém prorockém plášti. A tak, bratře, když zemřeš, nejsi mrtev, žiješ někde, někde jinde.

¹¹² Dovolte mi se zde na chvíli zastavit, abych se mohl věnovat trochu této démonologii. Ona byla démonem a byla v blízkém kontaktu se světem duchů. Nu, dnes máme více spiritistů, kteří vědí o duchovním světě více, než ti, co se prohlašují za křesťany, i když jsou rovněž démony. V biblické době to bylo úplně stejné.

¹¹³ Když Ježíš byl zde na zemi, byli tu rovněž tito vyznavači, učenci a učitelé, někteří z nich byli těmi nejlepšími, z lepších seminářů, než jaké jsme schopní vytvořit dnes. A museli to být svatí, věhlasní muži. Jestliže byl levitou, musel být nalezen bezúhonný a spravedlivý po všech stránkách. A přece takový člověk nemusel vědět o Bohu více, než králík o sněžnicích. Když přišel Ježíš, tito Její zanedbali uznat a nazvali Ježíše ďáblem. Řekli: „On je Belzebub, kníže ďábla...“ Je to tak?

¹¹⁴ A tu přišel jeden z nejpodlejších démonů, který držel v poutech muže v hrobech a tak dále, a oni volali. Sám ďábel řekl: „Vím, kdo jsi. Ty jsi Syn Boží, ten Svátý.“ Souhlasí to? Kouzelníci a čarodějové, démoni jej poznali, jakožto Syna Božího; zatímco vzdělaní kazatelé z duchovních seminářů Jej uznali za Belzebuba. Kdo měl pravdu, ďábel nebo kazatel? Ďábel. A bratře, dnes se na tom pomalu nic nezměnilo. Oni nerozpoznali moc Boží.

¹¹⁵ Nezáleží na tom, jak moc ses toho naučil, kolik jsi toho do sebe vtloukl. Bůh není ve velikých slovech. Bůh je v upřímném srdci. Můžeš se zde postavit, mluvit veliká slova, jak nevím kdo, to tě stejně nepřivede blíže k Bohu. Můžeš se postavit a nacvičovat své kázání a říkat tyto věci, ale to tě nepřivede blíže k Bohu. Můžeš se naučit slovník, že s ním budeš chodit spát a to tě stejně nepřivede blíže k Bohu. Pokorné, odevzdané srdce v jednoduchosti, to je to, co tě přivede k Bohu. Jistě. Amen! Pokorné srdce, Bůh to má rád. Nezáleží na tom, jestli znáš abecedu, na tom vůbec nezáleží. Pouze pokorné srdce! Bůh přebývá v pokorném srdci; nikoliv ve vzdělání, to není ve školách, to není v teologii, v seminářích, ani na těch ostatních místech; ani ve velikých slovech nebo pamětihodných místech. Bůh přebývá v lidském srdci. A čím budeš zkroušenější, jednodušší, tím se můžeš stát větším v Božích očích.

¹¹⁶ Dovolte mi něco říci. Vidím zde vaše pole, že jsou plná pšenice. Plný klas pšenice se vždycky sklání. Malý vztyčený stonek, kymácející se, jako kdyby byl vševědem, ten to ještě nemá v klasu. A tak to vypadá s mnohými lidmi, kteří si myslí, že to mají v hlavě, ale nemají to v srdci. Neboť, svatá hlava se skloní před mocí, uzná Ježíše Krista, jakožto Syna Božího a bude věřit Jeho skutkům.

¹¹⁷ „A On je tentýž jako včera.“ Ó, oni Jej jistě uznají, z historického hlediska. Ale na tom není nic historického. To není historická záležitost. Lidé stojí a říkají: „Ó, věřím v Letnice, kdy měli velké vylití a podobné věci“ a malují si oheň. Mrznoucí člověk se nemůže ohřát u namalovaného ohně. Namalovaný oheň nehřeje. S nimi to bylo právě tak. A co s dneškem, jestliže On je tentýž včera, dnes i na věky? To je pouze namalovaný oheň. A nějaký chlapík, který málem zmrznul, řekne: „Hleďte na ten veliký oheň, jaký oni měli.“ V tom případě tě to nemůže ohřát.

¹¹⁸ Totéž, co oni udělali o Letnicích, to, co měli v Novozákonní době, máme i my dnes! Jakmile se Bohu povede odstranit překážky a církev uspořádat, přijde vytržení. Ale my nemáme ani dostatek víry pro Božské uzdravení, natož k vytržení, protože jsme úplně pomotaní, jeden *tímto* směrem a druhý *oním* směrem. „A Doktor *ten-a-ten* řekl,

že to bylo *toto*. Dobrá, můj kazatel řekl, že On byl tímto.“

119 Před chvílí jistá žena řekla: „On byl obyčejným podvodníkem.“ Řekla: „Řekl mi to můj kněz.“ Prál bych si, aby její kněz sem jednou přišel, pak bychom se přesvědčili, kdo je podvodníkem. Ano. Uviděli bychom, kdo je tím podvodníkem. Přijď a zkus to.

120 Nedávno jsme pořádali bohoslužbu zde v Harlingenu v Texasu. A oné noci, co jsem tam přijel, oni měli veliké nápisy na svých automobilech, na kterých bylo napsáno, že FBI mě mělo usvědčit z toho, že jsem podvodníkem. A tak jisté malé děvče, tam někde v Texasu bylo uzdraveno. Ono bylo daleko, asi kolem tisíce mil, kolem Panhandle. A to se konalo zde v Harlingenu, blízko hranic. Bratr Baxter přišel a řekl: „Bratře Branhame,“ řekl, „takový zmatek, jako je tam, jsi ještě neviděl, je tam čtyři či pět tisíc lidí.“ A řekl: „Všude dokola chodí FBI, aby tě dnes večer na pódiu zatkla a odhalila tě.“

Řekl jsem: „Dobrá, to mě moc těší.“

121 Řekl: „Pamatuješ se na to malé děvče, které bylo tehdy v noci uzdraveno?“

122 Vracel jsem se z... Vcházel jsem do svého pokoje. Slyšel jsem někoho plakat a rozhlédl jsem se dokola. Pomyslel jsem si, možná, že byl někdo přepaden. Bylo to děvče. Ohlédl jsem se zpět. Řekl jsem si... A šel jsem zpět, řekl jsem: „Co se ti stalo, slečno?“ A stály tam dvě dívky, držely se v objetí, každá asi tak sedmnáct, osmnáct let, a plakaly.

123 Jedna z nich řekla: „Bratře Branhame!“ Pochopil jsem, že mě znají. Řekla: „Doprovázela jsem ji celou cestu až sem.“ Řekla: „Ona musí do ústavu pro choromyslné.“ A to malé děvče bylo na mém shromáždění v Lubbocku v Texasu. A řekla: „Věděla jsem, že kdybych ji sem dostala a ty by ses za ni pomodlil, věřím, že by ji Bůh uzdravil.“

124 Dobrá, pomyslel jsem si: „Jaká víra!“ A řekl jsem: „Dobrá, nu, sestro, můžeš ji přimět...“ A hned nato jsem řekl: „Přijela jsi sem v žlutém roadsteru, že ano?“

Řekla: „Ano!“

A já řekl: „Tvoje maminka je invalidní.“

Ona řekla: „To souhlasí.“

Řekl jsem: „Náležíš k Metodistické církvi.“

Ona řekla: „To naprosto souhlasí.“

¹²⁵ A já řekl: „Cestou sem jste málem havarovaly. Ty s touto dívkou jste se smály, když jste projížděly úsek částečně z betonu a z asfaltu, a měla jsi vjíždět do zatáčky.“

Ona řekla: „Bratře Branhame, to je pravda!“

Řekl jsem: „A TAK PRAVÍ PÁN, to děvče je uzdraveno.“

¹²⁶ Na druhý den málem nezapálily město, říkáje o tom všem a chodě s tím všude dokola. Lidé je tam samozřejmě neznali, nevěděli, jestli byla v takovém stavu nebo ne. A onoho dne... Bratr Baxter řekl: „Bratře Branhame,“ řekl, „tato děvčata tam jdou a nesou si svá zavazadla.“ A on o této věci nevěděl, pouze já. A naše finance se vyčerpaly. Nezmínil jsem se o tom před ním. Ale jedno z těch děvčat, přineslo té noci před touto událostí, jako oběť devět set dolarů a položilo je tam nahoře. Nu, on o tom nevěděl až do dnešního dne, ale já ano. Vidíte? Potom jsem... Bůh mi řekl, že to bude v pořádku.

¹²⁷ A bratr Baxter řekl: „Bratře Branhame,“ řekl, „musíš mi dovolit od nich něco získat.“ Řekl: „Tady už někteří z těch Božských uzdravovatelů byli a oni už od těchto lidí něco pobrali.“

¹²⁸ Řekl jsem: „Nikoliv. Ne, příteli. Nedělej to. Bratře Baxtere, jakmile začneš od lidí vytahovat peníze, tak si podáme ruce jako bratři a já zůstanu sám. Chápeš?“ Řekl jsem: „Nedělej to.“ Řekl jsem: „Bůh vlastní stáda na tisíci pahorcích a všechno patří Jemu. Já patřím Jemu. On se o mne postará.“

On řekl: „Dobrá.“

¹²⁹ A právě této noci mi řekl: „Bratře Branhame, hled'. Někdo... Pohled' sem! Je tu nepodepsaná obálka a jsou v ní bankovky v hodnotě devět set dolarů. Právě tolik, kolik potřebujeme, abychom to vyrovnali.“

Řekl jsem: „Bratře, Baxtere.“

On řekl: „Promiň.“

¹³⁰ A pak jsem se dozvěděl, že to byla ta dívka. A potom — potom, následujícího dne, bratr Baxter řekl: „Bratře Branhame, ony jsou tam dole a balí si věci, a pláčou.“

Řekl jsem: „Co se stalo?“

Řekl: „Raději jdi a promluv s nimi.“

¹³¹ Šel jsem tedy za nimi do jejich pokoje. Řekl jsem: „Ve kterém pokoji jsou?“ Šel jsem tam a zaklepal na dveře. Slyšel jsem je plakat.

Zaklepal jsem na dveře a ta dívka přišla ke dveřím a řekla: „Ó, bratře Branhame, promiň.“ Řekla: „Způsobila jsem ti všechny tyto problémy.“

Řekl jsem: „Problémy? Co se stalo, sestro?“

Řekla: „Ó, kvůli mně šla po tobě FBI.“

A já řekl: „Ó, skutečně?“

¹³² Řekla: „Ano.“ Řekla: „Myslím si, že jsem až nadmíru svědčila dnes ráno ve městě a tak dále.“

Řekl jsem: „Nikoliv.“

¹³³ A řekla: „Bratře Branhame, FBI je zde i tam, a chtějí tě dnes večer usvědčit.“

¹³⁴ Řekl jsem: „Dobrá, jestliže — jestliže dělám něco špatného, pak musím být usvědčen. Vidíte?“ Řekl jsem: „Jistě. Jestliže mám být usvědčen z kázání Evangelia, dobrá, nechť se to stane. Vidíte?“ Řekl jsem: „Žiju na základě této Bible a co tato Bible neříká... To je moje obrana, právě zde. Vidíte?“ A řekl jsem a on...

Ona řekla: „Dobrá,“ řekla, „je mi toho líto, co jsem udělala.“

Řekl jsem: „Nedopustila ses ničeho nekalého, sestro.“

Ona řekla: „Dobrá a nebojíš se tam jít?“

Řekl jsem: „Ne.“

Ona řekla: „Dobrá, přece tam je FBI.“

¹³⁵ Řekl jsem: „Dobrá, ale oni už v minulosti přišli do mého shromáždění a byli zachráněni.“ Řekl jsem: „Pan Al Ferrar...“

¹³⁶ Kapitán Al Ferrar, mnozí z vás ví o jeho obrácení v Tacoma, ve Washingtonu, jak byl zachráněn, právě na střelnici. Přišel do shromáždění a řekl: „Sledoval jsem toho muže dva roky. A slyšel jsem o financích a sledoval jsem to, úplně jsem to prozkoumal.“ A řekl: „To je pravda, dnes večer neposloucháte fanatika, posloucháte pravdu.“ Řekl: „Přiměl jsem jednoho lékaře, aby vyšetřil dítě jednoho policisty a potom je poslal do modlitební rady,“ a řekl: „Dítěti bylo řečeno přesně, čím trpí a co se mu přihodilo. A bylo mu řečeno, že za osm dnů bude znovu ve škole, po dětské obrně.“ Řekl: „Na osmý den se dítě vrátilo do školy.“ Řekl: „Sledoval jsem jej dva roky,“ před desítkami tisíců lidí. Zde je... Zde je z toho snímek, shromáždění v Seattlu, ve vašem albu. On řekl: „Chci vám všem říci, že neposloucháte nějakého náboženského masticáře. Posloucháte Pravdu.“ Kapitán Al Ferrar. Druhý den jsem jej přivedl k Bohu a přijal křest Duchem Svatým, ve

střelnici, v takové veliké hale.

Řekl jsem: „Možná, že tento chlapík udělá totéž.“

A tak ona řekla: „Nebojíš se tam jít?“

Řekl jsem: „Nebojíš se? Proč, opravdu ne. Opravdu ne. Proč bych se bál, když mne poslal Bůh, abych to udělal? On je ten, který bojuje, ne já.“ A tak jsem řekl: „Nu, přál bych si, abyste se vy všichni drželi stranou.“ A tak...

¹³⁸ Toho večera jsme šli do shromáždění. To místo bylo zaplněno. A správce přišel a řekl: „Kazateli Branhame, najal jsem si deset mexických dětí.“ Řekl: „Dávejte pozor: Dnes večer bude kazatel Branham usvědčen FBI, jakožto stoupenec fanatického náboženství“ nebo něco takového. A řekl: „Je to na všech autech. Strhn —...“ Řekl: „Najal jsem deset mexických dětí, aby to strhli a přinesli sem.“ Řekl: „Ó, přál bych si dostat toho darebáka do ruky!“

¹³⁹ Řekl jsem: „Nedělejte si starosti, pane. Bůh jej dostane sám, uvidíte.“ Řekl jsem: „Nechte jej na pokoji.“

¹⁴⁰ A tak změnil svůj názor. A onoho večera, když jsme přišli, nikdy na to nezapomenu, vešli jsme do té místnosti. Já... Bratr Baxter zpíval *Jenom věř*. On řekl: „Nu, bratr Branham nám dnes řekl, abychom opustili budovu.“ Řekl: „Půjdu tedy dozadu a posadím se tam.“ On řekl: „Chystají se jej dnes v noci na pódiu usvědčit.“ Řekl: „Viděl jsem jej mnohokrát v tuším boji a spatřil, jak Bůh zaujal své místo.“ Řekl: „Já se prostě posadím dozadu.“

¹⁴¹ Přišel jsem nahoru. Řekl jsem: „Četl jsem zde kratičký leták, že mám být dnes večer na pódiu usvědčen.“ Řekl jsem: „Chci, aby agenti FBI sem teď přišli a usvědčili mne zde na pódiu.“ Řekl jsem: „Stojím zde, abych hájil Evangelium; Chci, abyste sem přišli a usvědčili mne.“ Čekal jsem. Řekl jsem: „Možná, že ještě nejsou zde.“ Věděl jsem, na čem stojím. On mi už ukázal v pokoji, co se stane, dříve než jsem tam vešel, vidíte. A řekl jsem, řekl jsem: „Možná bych měl ještě počkat. Možná si zazpíváme písničku?“ A někdo přišel a zazpíval sólo.

¹⁴² Řekl jsem: „Pane agente FBI, jsi zde uvnitř nebo venku? Čekám na to usvědčení. Přijdete dopředu, prosím?“ Nikdo nepřicházel. Pokračoval jsem dále zvědavě, kde jsou. Pán mi řekl, co se bude dít. Byli to dva odpadlí kazatelé, a já jsem jen sledoval. Uviděl jsem černý stín visící v rohu. Věděl jsem co to je. Podíval jsem se na něj a začalo se to pohybovat takto, na balkón. Byl tam muž v modrobílém obleku.

¹⁴³ Řekl jsem: „Přátelé, zde není žádná FBI. Co má společného FBI

s kázáním Bible?“ Řekl jsem: „Opravdu ne. To nejsou agenti FBI, kteří mne chtějí usvědčit. Ale tady máte to usvědčení, oni sedí tam nahoře, ti dva kazatelé, právě tam.“ A oni znervózněli. Řekl jsem: „Nebudte nervózní.“ A dva urostlí Texasané spěchali nahoru a chtěli se jich zmocnit. Řekl jsem: „Ne, bratři, to není záležitost těla a krve, jen sedte tiše. Bůh se o to postará.“

¹⁴⁴ Řekl jsem: „Nu, bratři, hleďte, zatímco jste tam, pohleďte sem.“ Řekl jsem: „Jestliže... Řekli jste, že jsem Šimon černokněžník, který se věnuje kouzlům, který očaroval tyto lidi.“ Řekl jsem: „Jestliže jsem Šimon černokněžník, pak vy jste Boží muži. Přijďte tedy sem na pódium. Jestliže já jsem Šimon černokněžník, ať mne Bůh raní mrtvicí. A jestliže jsem Boží prorok, přijďte sem a Bůh vás raní mrtvicí. Uvidíme, kdo je ten pravý a kdo falešný. Přijďte pouze sem. Zatím si zazpíváme.“ Oni zmizeli z budovy a od té chvíle jsme je nespatriili. Vidíte? Řekl jsem: „Jen pojdte sem. Jestliže jsem Šimon černokněžník, ať mne Bůh raní mrtvicí. A jestliže jsem Boží prorok, potom vás Bůh raní mrtvicí, až přijdete sem na pódium. Jestliže jsem před Bohem pravý, Bůh vás usmrtí zde na pódiu.“ Oni to dobře věděli. Jistě. Oni to dobře věděli. Oni o tom věděli už z jiných míst. Jistě. A tak uvažujte pouze o tom, že Bůh je stále Bohem. On odpovídá.

¹⁴⁵ Nu, tato čarodějnice z En-dor, ona vyvolala Samuelova ducha. A Saul hovořil se Samuelem. Nu, můžete se tomu divit, jak se to mohlo stát. Dnes se to už stát nemůže. Nikoliv, přátelé. Neboť krev volů a kozlů byla pouze vyčkáváním na dobu plnosti. Když v oněch dnech zemřel nějaký člověk... Kazatelé, podepřete mne, jestliže si myslíte, že to souhlasí. Když člověk zemřel, on zemřel pod zadostiučiněním krve zvířat a jeho duše šla do ráje. A tam setrval, dokud to, do — do dne vykoupení. Jeho duše se nacházela tam.

¹⁴⁶ Dovolte mi zde něco znázornit. Kolik z vás si přečetlo můj článek nebo spíše článek o mně v *Reader Digestu*, asi v říjnovém nebo listopadovém čísle? V pořádku. Všimli jste si, jak to bylo? Všimli jste si asi dva nebo tři týdny předtím, to veliké a známé medium, které bylo podrobeno zkouškám už po delší dobu — slečna Pepřová. Možná, že to někdo četl, článek slečny Pepperovy v *Readers Digestu*? Není to podivné jak tito dva duchové...

¹⁴⁷ Kolik času mi ještě zbývá? Nic moc, jen chvilka. Protáhl jsem to už o dvacet minut a tak musím pospíchat. Víím, že máte... Hleďte, dovolte mi na chvilku...

¹⁴⁸ Vííte, je zde — je zde klam. Ve všem máme co dělat s pravdou a falší. Kdybych vám dal dolar a zeptal se: „Je tohle pravý dolar?“

Podívali byste se na něj a musel by vám připadat jako pravý, ryzí dolar, jinak byste mu nedůvěřovali. Souhlasí to? A tak musí existovat opravdu dobrá imitace.

149 A Ježíš řekl, že ti dva duši v těch posledních dnech, si budou tak blízko, aby svedli pokud možno i samotné vyvolené, nábožensky založené lidi. Teď si pamatujte. Nuže, v nich nemusí být nic studeného a formálního. Navenek mají jistou formu pobožnosti, vidíte. Ale tito dva duši jsou skutečnými duchy, oni si budou tak blízko, aby svedli samotné vyvolené, když budou v těch posledních dnech působit bok po boku. Copak to Ježíš neřekl? Jistě.

150 Nu, přátelé, pozorujte, chci vám zde něco znázornit. Chci, abyste se na to na chvíli podívali. A věnujte mi vaši pozornost, soustřeďte se, neboť vám řeknu podobenství a potom to pochopíte.

151 Nu, v *Reader Digestu*, je tam napsáno, že jsem tam stál a že tam bylo dva tisíce sedm set lidí, abychom se za ně modlili, kteří tam stáli. To je napsáno v tom článku. A přijel jistý muž z Kanady a ten měl malého chlapce, který už byl v nemocnici Mayo a Johna Hohpkinke, a trpěl těžkou mozkovou nemocí, která zkroutila jeho ruce, takto, a zkroutila jeho nohy pod ně. A oni řekli: „Nemůže zde být provedena ani operace, ani něco jiného.“

152 A tak on jej vzal zpět do Kanady. Řekl: „Ještě jsem neprohrál.“ Jestli máte listopadové číslo *Reader Digestu*, je to nazváno ‚*Zázrak Donny Mortona*‘. A potom tam tento muž, řekl: „Ještě jsem neprohrál, protože znám uzdravovatele víry, který se jmenuje William Branham, který způsobil, že dva moji přátelé, kteří byli hluchoněmí, mluví a slyší.“

153 A oni telefonovali, pokoušeli se mne najít, zjišťovali, ve kterém místě Ameriky se nacházím. A byl jsem zrovna v Costa Mesa v Kalifornii. Je to pouze článek, ale když ho přečtete, budete mít pláč na krajíčku. Vaše srdce bude zlomeno. Jak on šel s tím dítětem v závějích a vším možným! On řekl: „Donny, dávej si pozor.“ Řekl: „Nuže, ještě jsme neprohráli.“ A ten malý chlapec se nemohl ani usmát, jen s obtížemi, tak se trápil. Řekl: „Nejsme poraženi, budeme prosit Boha. Půjďme k Božímu prorokovi a požádáme jej.“

154 A tak oni dojeli v tom sněhu. A když se tam dostali a maminka šla s nimi, ale neměli dost peněz na letadlo, a tak poslali maminku zpět. A ten chlapec s tatínkem přijeli autobusem, a tak oni jeli celou tu cestu z Winnipegu v Kanadě do Costa Mesa v Kalifornii. A nakonec se tam dostali, zlomeni, a otec vyprávěl, jak mu musel měnit pleny, byl to malý chlapec, sedmi nebo osmiletý, úplně bezmocný. A jak... A neměli

skoro možnost se najíst a řekl, že jeho malý chlapec jej mohl jenom slyšet mluvit. A on nemohl skoro ani poznat kam se dívá a že se pokoušel usmát, víte. A víte, že... Chtěl mu jen vyprávět o různých pozoruhodnostech, které viděl v Americe.

155 A když tam přijeli, do Kalifornie, řekli cestovnímu poradci, co hledají. Ten řekl: „Cože toho Božského jste přišli spatřit?“ A postavil veliký otazník.

156 Neboť si umíte představit, co o tom říká Amerika. Vidíte, to jsme my, vidíte, „Jsme chytrí! Víme všechno, víte, a tak není zapotřebí nic říkat. Máme to všechno zapsáno.“ Vidíte?

157 Tak tedy: „Božského, koho? Přijeli jste z Winnipegu z Kanady?“ Tedy, oni si mysleli, že to je hrozné.

158 Každopádně jim poskytl auto z novin a poslali jej tam. A on řekl, když se dostali do řady, tam kde to bylo, řekl, že dva tisíce sedm set lidí čekalo v řadě na modlitbu. Ale řekl, když uviděli toho malého zdeformovaného chlapce a toho chudého otce v klobouku, v kabátě podomácku udělaném, řekl, že všichni ustoupili, a udělali mu místo. Když se dostal na pódium.

159 Je to proti pravidlům měnit modlitební lístky. Někdo by přišel do shromáždění a vzal si tvůj lístek. Jestliže bys byl přistižen v modlitební řadě, že sis vyměnil modlitební lístek s někým jiným, pak se tento modlitební lístek považuje za neplatný. Vidíte? Protože musíš poslouchat instrukce a vědět, jak to obdržet. Záleží na tobě. Nemůžeš jej dostat od někoho jiného. Musíš si pro něj přijít osobně a tak poslouvej. Nějaká významná osobnost řekla: „Kdybych... Dobrá, stejně tomu moc nevěřím. Ale kdyby mne snad uzdravil...“ Vidíte? A to působí ty hádky na pódiu a tak je vyvolávají ještě dříve, než se tam dostanou.

160 A tak když tento chlapec vyrazil, ten otec vyrazil k pódiu a předešel lidi, Billy se jej zeptal na modlitební lístek. On žádný neměl. Řekl: „V tom případě, je mi líto, pane.“ Řekl: „Musíš počkat.“

161 On řekl: „Dobrá.“ Řekl: „Počkám. Dostanu se na řadu jako jiní.“ Řekl: „Nevěděl jsem, že je to nutné.“

162 A mezitím jsem s někým mluvil a náhodou jsem to zaslechl. Viděl jsem odcházet toho otce a řekl jsem: „Oč se jedná?“

On řekl: „On nemá modlitební lístek.“

A něco ke mně promluvílo: „Přiveďte jej zpět.“

163 A řekl jsem: „Přiveďte je sem.“ A otec přišel a slzy mu stékaly po tvářích, nebyl oholený. A přišel dopředu a zde je to, co je uvedeno v *Reader Digestu*. Vidíte? Neptal jsem se na nic, ale pohleděl jsem tomu dítěti přímo do obličeje a řekl jsem mu odkud je a že bylo na klinice Mayo, a o všem, co s tím bylo spojeno, jak bylo nemocné, a všechno ostatní.

164 A otec začal plakat a začal se vzdalovat. A řekl, že jakmile se začal vzdalovat od pódia, najednou se otočil a řekl: „Pane, to souhlasí.“ Řekl: „Ale bude mé dítě vůbec žít?“

165 Řekl jsem: „To nemohu říci.“ Řekl jsem: „Ale měj chvílečku strpení.“ Spatřil jsem, jak přichází vidění. Řekl jsem: „Asi tomu nebudeš chtít uvěřit, neboť i Mayové i Hopkinsové řekli, že operace je na tomto mozku neproveditelná, ale já ti řeknu, co je zapotřebí. Běž prostě zítra s tím dítětem dále. Během tří dnů se setkáš na ulici s tmavovlasou ženou a tato žena se tě zeptá, co se stalo tomu dítěti. A ona ti řekne něco o jistém neznámém venkovském lékaři, který bude schopen provést tuto operaci, a ty tomu nebudeš chtít uvěřit, protože to Mayové odmítli, a řekli, že: ‚To je neproveditelné,‘ ale to je jediná šance, kterou má tvé dítě, skrze moc Boží, milost Boží, a tuto operaci. Nu, jestliže mi věříš, že jsem Jeho prorokem, jdi a udělej, co jsem ti řekl.“ Bylo to jako položení fíků na Ezechiela a tak dále.

On řekl, otočil se, a řekl: „Děkuji.“ A odešel.

166 Uplynuly dva dny a on se nacházel znovu někde na ulici, a šla nějaká paní, a řekla: „Co je tomu dítěti?“

167 Řekl: „Trpí mozkovou nemocí.“ A začal s ní tímto způsobem hovořit. A dobrá, oni — oni si mysleli, že to je špatný případ, víte.

168 A tak on řekl, že během několika minut se něco stalo. Ona řekla: „Pane, znám někoho, kdo může provést tuto operaci.“

169 On řekl: „Paní, koukejte, bratři Mayové se toho vzdali a řekli, že to je neproveditelné.“ Řekl: „Jistý muž se za něj modlil, jmenuje se bratr Branham.“ Řekl: „On se pomodlil za to dítě.“ Řekl: „Počkejte ještě chvílku! Tmavovláska v šedém kostýmu.“ Řekl: „To je ona.“ Řekl: „Kde je tedy ten lékař?“ A ona mu pověděla. Přivedla jej tam a lékař provedl operaci, a dítě se uzdravilo.

170 Nuže, to bylo zveřejněno v *Reader Digestu*, vidíte. A Mayové mne kvůli tomu pozvali na pohovor. Řekli: „Kazateli Branhame, co jsi udělal s tím dítětem?“

171 Řekl jsem: „Vůbec nic. Ani jsem se jej nedotknul. Pouze jsem

řekl, co mi řekl Bůh, abych mu sdělil. A ten muž uposlechl.“

¹⁷² A teď ta legrační věc, která se stala asi dva týdny potom nebo dva, či tři týdny předtím, v *Reader Digestu*, možná měsíc předtím, než byl zveřejněn ten článek slečny Pepperové. Nu, to byla opravdová čarodějnice, médium. Nu, existují opravdové, existují i falešné. Oni znali tuto ženu od roku 1897. Nyní ji je přes sto let, bydlí v New Yorku, je hluchá jako pařez. *Reader Digest*... Myslím si, že to bylo zveřejněno asi dva měsíce nebo měsíc před mým článkem; a můžete to najít v čísle z počátku podzimu. Jednou ho sem přinesl pan Baxter. Kdybych si na to vzpomněl, řekl bych mu... nebo kdybych věděl, že o tom budu mluvit, měl bych to zde. Mohu vám to obstarat. Má to asi dvanáct či čtrnáct stránek. Jednalo se o obyčejnou hospodyňku. A ona jednou upadla do transu, když měla nějaké trápení a začala promlouvat k mrtvému. A tuto ženu vozili všude po celém světě. Vzali ji do Anglie. Mnohokrát ji dokonce vyměnili i šaty a chtěli se přesvědčit, jestli v tom není nějaký podfuk, a přišli tam, a někoho přestrojili, dali mu masku na obličej, jistému Řekovi, a předstírali, že je Angličan. A ona jim všechno řekla. A on chtěl vyvolat jednoho ze svých zemřelých partnerů.

¹⁷³ Nu, jediná věc, kterou... Kolem světa, a zde *Reader Digestu* řekl, zde, před několika dny nebo několika měsíci, z jedné věci byla přece jen usvědčena. Jistý muž měl políbit ruku ducha své matky a následujícího dne se ukázalo v policejní síni, že on políbil pouze kousek procezoovacího pláténka. Mnozí lidé padělají médium! Jsou to jenom ti bezvýznamní čtenáři, kteří se posadí na okraji cesty a nejsou vůbec mediem. Jsou to vyloženě falešní herci. Ale existuje rovněž pravé médium.

¹⁷⁴ A my jsme náboženští lidé, máme mnoho herců na obou stranách. Vydržte ještě na chvíli.

¹⁷⁵ Nu, všimněte si, že slečna Popperová je pravé médium. A časopis řekl: „Jedna věc je jistá, totiž, že když člověk umře, není mrtev. On někde žije, poněvadž tato žena přivolá jejich duchy, které promlouvají k lidem.“

¹⁷⁶ „Nuže, co ona udělá, bratře Branhame? Věříš tomu?“ Ano, příteli. Bible o tom vypráví a právě proto tomu věřím. A ona je z ďábla. Spiritismus je ďábelským trikem. Nuže, všimněte si, pozorujte tyto dva...

¹⁷⁷ Apak jste měli vidět ty dopisy, které mi přicházely jeden za druhým, po tom, když můj článek následoval ten její. Nemí to podivné, že právě před koncem času Bůh promluvil o těchto věcech? A *Reader*

Digest se vydává ve všech jazycích pod nebem. Vidíte? Všimněte si, není to divné, že tyto dva články vyšly jeden po druhém?

178 Nyní sem přicházejí dopisy: „Bratře Branhame, to dokazuje, že nejsi nic než médiem.“ Říkají: „To je toho důkazem. Koukejte, ty jsi řekl této ženě, kde měla nalézt... Koukejte na tuto ženu.“

179 Řekl jsem: „Počkejte na okamžik. Zveřejnil jsem úřední dopis,“ promiňte, „který hodlám poslat lidem.“ Řekl jsem: „Vy kazatelé toho moc nevíte.“ Řekl jsem: „Místo křtu vašeho těla, potřebujete pokřtít vaše mozky.“ Jistě. „Nepozastavíte se, abyste zvážili tuto věc. Nechcete ji posoudit.“

180 Stejným způsobem to udělali onehdy. Viděli Ježíše. Věděli, co On mohl — On znal tajemství jejich srdcí. Věděl, co oni mají v úmyslu udělat. A řekli: „To je vůdce démonů. On je Belzebub, ten největší hadač na světě.“ Nepozastavili se a nepokusili se to promyslet, a zjistit, že to byl ve skutečnosti Syn Boží. Nebyli dost duchovní, aby to uviděli. Je to tak, při čtení na to zapomněli. Jistě, vždyť Ježíš měl přijít do Jeruzaléma, měl přijet na oslátku a tak dále, ale oni vyhlíželi k druhému příchodu.

181 A dnes je to naprosto stejné! Oni přehlédli vrcholek této skutečné události. Haleluja! To souhlasí. Vím, že Bůh je zde dnes odpoledne, vím, že vám zabírám hodně vašeho času, ale musíte to uvidět, přátelé. Jestliže vás už více neuvidím, musíte vědět, kým jsou démoni, musíte vědět, co je pravda a co je blud. A to má k sobě velice blízko a vy musíte tyto věci rozdělit.

182 Nuže, pamatujte, to nebude někde daleko, někde na *této* straně, jako s farizei nebo tam vzadu na *této* straně. To je přímo zde u dveří, úplně blízko. Pozorujte to. Jestliže teď vezmete...

183 Vezměme tyto dva případy. Kdybych vzal a dal vám dolar, kdybych vám dal falešný dolar. Použijeme zde podobenství, abyste to pochopili. První věc, kterou uděláš, jestliže jsi moudrý muž, když vezmeš dolar a podíváš se na něj, první věc je, že při doteku poznáš z jakého je materiálu. Je to tak? Uvidíš z čeho je vyroben. Podíváš se na jeho hodnotu. Pravý dolar není celý z papíru, je z části papíru a z části hedvábí, vidíte. A ihned uvidíte, jakou to má cenu. To je první znamení.

184 Vezměme ji tedy z *této* strany; a vezmeme rovněž Pána z této strany, toho, který má s námi, co činit.

185 Pohledte teď, první věc, které si všimnete, že všechno... Sledujte ten článek. Ve svých více než padesáti letech hadačství

a vyvolávání duchů zemřelých, se ani jednou nezmínila o Bohu, Kristu, Božském uzdravení, osvobození, soudu, a tak dále. Je v tom jenom zábava a hloupost.

186 Ale na *této* straně zde, je neustále Bůh, Soud, Ježíšův příchod, Božské uzdravení, moc Boží, osvobození. Hledte, jakou to má hodnotu. Neuvidíte hadače a kouzelníky kázat Evangelium. Co se to s lidmi děje? Aj! Všimněte si!

187 A tu správnou věc, kterou je třeba udělat, pokud chcete zjistit, jestli to je pravý dolar či ne, jestliže vypadá věrohodně, sejměte z něj čísla a pošlete je do mincovny. Jestliže tam jsou čísla, která tomu odpovídají, pak je tam stříbrný dolar, který na něj čeká. Souhlasí to?

188 Tak tedy dobrá, bratři, vezměte to, co dělala ona a vezměte to zpět do Bible, a shledáte, že to je kouzelnice z En-dor.

189 A vezměte to, co je zde a shledáte, že to je zde v Knize, v Mincovně: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“ Jistě, Jeho stejné skutky! On nechodil a nedělal s lidmi hlouposti, a nesmysly. To sloužilo k něčemu dobrému, pomáhalo to, vedlo to k Bohu. Amen! Neříkám „amen“ sám sobě, ale *amen* znamená „staň se.“ A já... Věřím tomu. Víím, že to je pravda.

190 Všimněte si, zde to máme. Teď si pospěšme, jelikož bych vás nerad zdržel.

191 Znázorníme si zde v duchu něco malého. Zde je pramen, který proudí sem, právě *tímto* směrem a prochází tvým životem. Nyní pozorujte. To je kanál. Teď se soustředte a věnujte mi pozornost, aby vám to neuniklo. Přímou zde, *takto*. Nuže, v tomto malém kanálu žijí smrtelné bytosti, ty a já. Nuže, zde, podívejme se, co to je. Je to spousta hlouposti a všeho možného, ale čas od času spatříte světlo. Vidíte tmou na ulicích, to je rozpustilost a řádění, démoni se zmocňují lidí. Ó, oni se hezky oblékají, jsou vysoce vzdělaní, nablýskaní vědci, ale stále to je ďábel. Ale sedí tam i znovuzrození.

192 Nuže, tito lidé v tomto kanálu jsou ovlivňováni ze dvou stran. Nu, na *této* straně, *tímto* směrem, zde je trojice. A na *této* straně, *tímto* směrem je rovněž trojice.

193 Nu, na tomto místě, na *této* straně jsou duše *nespravedlivé*, a když takový člověk zemře, jde do místa očekávání na soud. Ježíš šel a kázal i těmto duším, které byly v žaláři. Dále jsou démoni. Dále je ďábel a peklo. Když stoupáme nahoru, ti první, nu, ti co tam jsou, to jsou duchové, duchy zemřelých lidí, kteří nikdy nečinili pokání. Jsou v očekávání na soud. Neví nic kromě hloupostí, které dělali.

194 Nu, zde nahoře, tito křesťané jsou ovlivňováni seshora. To je podobenství. Zde se nachází jiný Duch, Duch Svatý, Duch člověka, Ježíše Krista. Duch Svatý, Duch Svatý ovlivňuje svou Církev ve smrtelné říši.

195 Dábel pomocí *těchto* duchů ovlivňuje lidi. Nu, pohledte, dále jsou andělé. Potom je Bůh. Nu, každý smrtelník nacházející se zde, je ovlivňován jedním z těchto světů. Vidíte, co tím chci říci?

196 Nu, co udělala tato žena, ona se prolomila do této sféry a promlouvá k těmto démony posedlým lidem, kteří žili, k duchům těchto padlých andělů, kteří nečinili pokání tehdy na počátku, a nechá se posednout těmito bytostmi. A ony očekávají na soud.

197 *Atihle* zde, jsou ovlivňováni a znovuzrozeni skrze Ducha Božího. A dábel má své proroky a Bůh má také své. Chápete, co tím míním? Je to vliv a podle toho jdeme. Zastavte se, abyste to rozpoznali. Když Ježíš byl zde na zemi...

198 Nu, dnes se On nemůže prolomit do této oblasti a dostat spravedlivého člověka z této oblasti. On nemůže udělat, protože spravedliví lidé nejsou tam, kde byli kdysi, v ráji. Nikoliv, přátelé. S rájem bylo skoncováno, když jej krev Ježíše Krista odstranila. Pohledte sem. Aj!

199 Když pomyslím na to, jak Ježíš, když zemřel, šel a kázal duším, které byly v žaláři. Zemřel jako hříšník, ač byl bez hříchu, avšak náš hřích byl na Něm. A Bůh Jej za tyto hříchy poslal do pekla. Bible říká: „Šel a kázal duším.“

200 Někteří lidé říkají: „Bratře Branhame, nemohu to pochopit.“ Říkají: „Ježíš vstal třetího dne. On zemřel v pátek odpoledne a vstal v neděli ráno, takže, tudíž byl mrtev pouze jeden den.“

201 On řekl: „V průběhu toho času,“ protože se na Něj vztahoval jeden odstavec v Bibli, na který se mohl odvolat. Protože David, muž, který se potom stal odpadlíkem, ale byl zachráněn a jakožto prorok pod Boží inspirací, řekl: „Nenechám Jeho duši v pekle, aniž dopustím Svatému svému viděti porušení.“ A on věděl o tom, že toto tělo bude vystaveno zkáze tři dny a tři noci. A Bůh řekl k tomuto prorokovi: „On neuzří porušení.“ (Prázdné místo na pásku - vyd.)

Haleluja! On se chopil Božího Slova. A pokaždé pomocí toho Slova satana porazil. Porazil smrt, na základě Božího Slova. Haleluja! On porazil smrt. A když Jej usmrtili a zemřel, jako hříšník, můj a tvůj hřích byl na Něm, On sestoupil dolů, mohu Jej vidět, jak tam klepe na dveře.

A ty ztracené duše přicházejí a ptají se: „Tedy, kdo jsi?“

202 On se ptá: „Proč jste neposlouchali Enocha? Proč jste neposlouchali ty jiné proroky, když kázali?“ Oni byli odsouzeni. „Já jsem Syn Boží, který kdysi žil. Já... Moje Krev byla prolita. Přišel jsem vám říct, že jsem naplnil to, co říkali proroci.“ Šel přímo dolů, minul demony, přímo do pekla, vytrhl ďáblovi klíče smrti a pekla, pověsil si je ke Svému boku a odešel. Haleluja!

203 Nastalo časné ráno. Haleluja! Něco si zde znázorníme. Je brzo ráno, jistá skupina leží v ráji. Teď už tam nejsou.

204 Nuže, vy velcí katoličtí přátelé, kteří věříte v orodování svatých. Jestliže se ve své církvi modlíte ke svatým, ten člověk je hříšník, on je v pekle, a očekává na svůj soud. Ale jestliže byl svatým, nachází se ve slávě Boží a nemůže se vrátit. To souhlasí. Mohu vám to dokázat. Krev volů nemohla odstranit hřích, krev Ježíše Krista zahladila naše hříchy.

205 Mohu spatřit Ježíše vstupujícího do ráje, kde je starý Abraham, Izák a Jákob, a ti další, Samuel, a ti všichni ostatní. Slyším Ho, jak klepe na dveře. (Bratr Branham klepe šest krát o kazatelnu. - vyd.) Amen! Ó, mám to rád. Začínám se cítit dobře, velice zbožně. Mohu Ho tam vidět. Slyším Ho, jak říká: „Kdo tam je? Je tam někdo?“ Někdo odpovídá: „To jsem já, Abraham, který mluvím. Kdo jsi?“

206 „Jsem Abrahamovo semeno.“ Amen. Vidím Abrahama, jak přichází ke dveřím a otevírá je. On řekl: „Jsem Abrahamovo semeno.“

Daniel říká: „Pohledte tam! To je ten Kámen, který jsem viděl, jak se utrhł z hory.“

207 Mohu slyšet lidi, kteří říkají: „To je On! Viděl jsem Ho, jako prach pod Jeho nohama, jako pohybující se oblak, když beránci... tleskali rukama, listí, a oni všichni volají.“ Ó, mohu vidět ty jednotlivé postavy tam v Ráji, očekávající na Něj.

208 Mohu Ho slyšet, jak říká: „Pojďte sem! V Jeruzalému svítá. Musíme to stihnout. Pojďme nahoru, protože vy jste doufali v krev volů a kozlů, očekávajíc na dobu Mé Krve. Ale Moje Krev byla prolita na Golgotě. Jsem inkarnovaný Syn Boží. Všechny hřích a dluh je zaplacen. Pojďme odsud pryč!“ Haleluja! Sláva Bohu!

209 Vidím, jak Abraham chytil Sáru za ruku a odchází ven! — V Matouši 27, když vyšel, vidím, jak v Jeruzalémě udělali malou zastávku. Tu náhle, kde se vzal, tu se vzal, víte, vidím na ulici Kaifáše, který říká: „Říkají mi, že ten chlapík vstal. Jsem zvědav, kdo to je, tam ten mladý chlapík s tím mladým děvčetem, co sem právě přicházejí?“

210 Už nejsou staří; to byli Abraham se Sárou. A oni zmizeli. Ohlédli se. „Někdo nás pozoruje.“ Mohli zmizet stejně tak, jako On prošel zdi, měli stejné tělo. Haleluja! „Jistěže ano.“ Jsou tu všichni proroci a ti ostatní, procházejí se kolem, prohlížíjí si město.

211 A Ježíš je vedl přímo vzhůru, nad hvězdy, měsíc, mraky a vedl zajaté vězně, a dal dary lidem. Ježíš sedí dnes na pravici Otce, vystoupil tam a posadil se, dokud všichni Jeho nepřátelé nebudou položeni za podnož Jeho nohou.

212 A dnes, můj drahý křesťanský příteli, démoni působí na každém kroku. A na druhé straně působí Duch Svatý a klade tomu pokaždé odpor. Haleluja! Je tomu opravdu tak. Oznamují to noviny a přehledy a všechno jiné. Oni to sledují. Nechápou, o co se jedná. Co to je? To je předzvěst velikého rozhodujícího boje, který brzy nastane, mezi Bohem a dáblem. Buď na Boží straně a nechť je tvé srdce upřímné. Amen.

213 Nedávno tomu jsem byl v Toledu v Ohio a pořádal tam shromáždění. Už brzy skončím.

214 Chápete, co chci říct o těch démonech? Ony působí. Jsou velice náboženští! Ó, každou neděli chodí do kostela, opakují si ‚Věřím‘ a zpívají chvalozpěvy. Ó, ach, tak náboženští, jak je to jen možné! „Bratře Branhame, myslíš si, že to je pravda?“

215 To je ten duch, který pověsil Ježíše Krista na kříž. A Ježíš řekl: „Jste z vašeho otce, ďábla.“

216 Nu, někteří z nich říkají: „Ó, antikrist, to je Rusko.“ Nikdy! Rusko, to není antikrist. Antikrist bude velice pobožný, aby pokud možno svedl i vyvolené.

Pamatujte si, Bůh si odvolá svého muže, ale nikdy svého Ducha. Ďábel si vezme svého muže, ale nikdy svého ducha. Nu, je to opravdu tak. Dělejte si s tím, co chcete. Jsem zodpovědný pouze za pravdu.

217 Démoni působí! Včera jsem se jimi zabýval ve fyzické oblasti. Dnes vám je chci ukázat v duchovní oblasti, kde se nacházejí v náboženské sféře. Tam se nacházeli ve formě, které říkáme rakovina, nazývají je *tak* nebo *onak* a ještě *jinak*, ale dokázal jsem vám pomocí Bible, že to jsou démoni. Nu a dnes je máme v duchovní oblasti, velice náboženské, velice pobožné.

218 Když se bratře zastavíš a popřemýšlíš — Kain, úplně na počátku byl velice pobožným mužem. Ezau byl velice pobožným mužem. Jidáš byl velice pobožným mužem. To je náboženství. To není ten vnější svět. To se nachází právě v této sféře. Pozorujte to, démonologie! Možná

někdy později se k tomu trochu hlouběji vrátím. Je už pozdě.

219 Neodsuzujte nikoho. Milujte všechny. Jestliže nemůžete milovat srdcem, pak ve vás není Kristus.

220 V Toledu, v Ohio, jsem vešel do jedné malé restaurace. Obvykle jsem jedl v jedné Dunkardově restauraci, velice pěkné malé místo. Byli tam zdvořilí lidé. Onoho odpoledne měli zavřeno, aby mohli jít na nedělní školu. A kvůli tomu jsem musel jít na druhou stranu cesty, do takové světské, malé, staré restaurace. A vím, že v Ohio jsou hazardní hry zakázány. A byl tam státní policista a objímal rukou nějakou dívku. Jeho ruka spočívala na jejich nadrech a druhou hrál na automatu. Zákon našeho státu a národa je ten tam. Je to hanba!

221 Doufám, že stojím v Kristu, na mocné Skále a všechny jiné základy jsou sypkým pískem. Nic jiného už nezbyvá. Jistě.

222 Otočil jsem se dozadu. A byla tam hezká mladá žena, asi tak v mladistvém věku, devatenácti, osmnácti, devatenácti letech. A co oni vyváděli, ti chlapi kolem stolu, to bylo prostě hrozné. Posadil jsem se. A teď k mému překvapení přišla jistá paní a řekla: „Chcete si sednout?“

Řekl jsem: „Děkuji, přál bych si snídani.“

223 A když jsem tam tak seděl na židli, opodál seděla nějaká starší žena, asi jako moje maminka, asi v pětapadesáti letech. Měla na sobě takové skromné, neslušné oblečení, jak se to dnes nosí.

224 Oni tvrdí, že jim v tom není teplo. Vědci říkají: „Oni se zbláznili.“ Samozřejmě ne. Vy chcete jen ukázat svou nahotu. Je to hanba, ostuda. Dáma si něco takového neobleče. Žena ano, ale ne dáma.

225 Apotom oni... Ona tam byla, seděla. Její bídné tělo bylo ochablé. Měla na svých rtech takovou fialovou rtěnku, ať už to nazýváte jakkoliv. A na krátko ostríhané vlasy jako muž, na ježka; o čemž říká Bible, že to je neuctivost. A žena, který muž...

226 Bible tvrdí, že jestliže si žena ostríhá vlasy, muž má právo se s ní rozvést, protože je vůči němu neuctivá. Musíme se sem jednou dostat a kázat Bibli. Ona říká: „Jestliže si ostríhá vlasy, zneuctí svého muže.“ A jestliže je neuctivá, pak má být zavržena. Nemůžeš se oženit s jinou, ale můžeš ji odvrhnout. Fjú! Hoši, to je tvrdé, cítím to. Ale to je pravda.

227 Ó, to bylo zvykem, měli jsme to ve sféře Ducha Svatého, ale ztratili jsme všechny zábrany. Jistý starý bratr říkával: „Ztrácíme

všechny zábrany, ztrácíme všechny zábrany, děláme kompromis s hříchem. Ztrácíme všechny zábrany, ovce se rozutekly, ale jak se kozli dostali dovnitř?“ Ztratili jsme všechny zábrany. A v tom je ta svízele. Ztratili jste všechny zábrany, svět se smíchal s církví. Obdobně jako Moábité a tak dále, a Balám, jak se k nim přimísil, přesně tak je to dnes. A církev je poskvrněna a Letniční věk je v laodicejském stavu, který je vlažný, a Bůh jej vyplivl ze svých úst. A z celé této skupiny si Bůh povolává svůj zbytek, vezme si jej domů, to naprosto souhlasí a stane se to skrze obrození.

228 A ona tam seděla, na jejích tvářích bylo plno lícidla, takto. A na očích měla ten černý neřád, potila se a pot jí stékal dolů. A to bídné stvoření už možná mělo pravnoučata. A ona tam seděla se dvěma starými muži a jeden měl okolo krku veliký starý šátek, a to bylo v červnu, jak tam oni seděli. A vstal, byl poněkud opilý a ona pila rovněž. Ona se rozhlížela kolem.

229 Pomyslel jsem si: „Ó, Bože! Bože, proč takovou věc nezhladiš z povrchu země? Proč to neuděláš? Kdyby moje malá Sharon... Moje malé dítě, moje malá Sára, moje malá Rebeka měla vyrůst uprostřed takového pokolení a musela by čelit takovým hanebnostem?“ Pomyslel jsem si: „Stačí, když se podívám do parků a tak dále, co se tam děje.“ Pomyslel jsem si: „Ó, Bože! Ó, jsem rád, že jsi vzal Sharon, jestliže to byla Tvá vůle. A copak moje malá Rebeka a Sára bude muset vyrůstat uprostřed takových hanebností?“ A přesto tito lidé je nazývají... Zpívají ve sborech a tak dále. A pomyslel jsem si: „Není to hanba?“ Pomyslel jsem si: „Bože, jak může Tvoje svatá spravedlnost toto snášet? Vypadá to na to, že Tvé spravedlivé rozhořčení se na to snese a — a vyhodí to do vzduchu.“

230 A tu jsem uslyšel promluvit anděla Páně: „Poodejdi kousek stranou.“ Poodešel jsem kousek stranou. A když se mnou promluvil, pocítil jsem, jako bych byl jinou osobou. „Kvůli čemu jsi ji odsoudil?“

Řekl jsem: „Podívej se na ni jak vypadá.“ A zde je co On...

231 Spatřil jsem vidění. Spatřil jsem zeměkouli, takto, podobnou té naší, jiný svět. A kolem toho světa byla kolem dokola duha a to byla Kristova Krev, která ji chránila před Božím hněvem. On se nemohl na to dívat, On — On by to ihned zničil, neboť řekl: „V který bys koliv den z něho jedl, smrtí umřeš.“ A tak On by to udělal.

232 Potom jsem uvažoval takto. Spatřil jsem samého sebe. Ačkoli jsem to sám nedělal, byl jsem každopádně hříšníkem. A krev Ježíše Krista působí při nás jako nárazník. Vidíte? Tedy, když zhřeším, mé hříchy Jej zasáhnou a otřesou Jeho vzácnou hlavou, že mohu spatřit

slzy a Krev stékající dolů. „Odpusť mu, Otče, on neví, co dělá.“ A když znovu něco provedu, Jeť to udeří. „Odpusť mu, Otče.“

233 A kdyby Ho to jednou minulo, byl bych zničen. A jestliže jsem nepřijal tuto Jeho milost, až moje duše popluje kolem toho, pak jsem už odsouzen. Odmítl jsem to. Nezůstalo nic kromě soudu. Soud — už jsem byl odsouzen. Bůh řekl: „V kterýkoli den bys z něho jedl, smrti zemřeš.“ A jsi po právu odsouzen. To je soudná stolice dnes odpoledne, tvůj postoj ke Kristu.

234 A potom jsem si pomyslel: „Ano, jistě.“ A spatřil jsem onen den, v němž jsem k Němu přišel. Viděl jsem tam ležet *svou starou knihu hříchů* a v ní se nacházelo všechno. A viděl jsem, že to způsobily mé hříchy a řekl jsem: „Pane, odpustíš mi?“

235 A On vložil svou ruku do svého boku a vyšlo trochu Krve, kterou napsal na jejím povrchu, a řekl: „Omilostněn.“ A potom ji vyhodil do moře zapomenutí a už na ni více nepamatuje. Je navždy pryč! On řekl: „Tobě jsem odpustil, ale proč obviňuješ ji?“

To změnilo můj názor. Řekl jsem: „Pane, smiluj se.“

236 Když to pominulo, poodešel jsem a posadil se. Řekl jsem: „Dobrý den, madam.“

Řekla: „Ó, dobrý den.“

237 A řekl jsem: „Promiňte,“ řekl jsem: „Jsem kazatel Branham, duchovní.“

Ona řekla: „Ó, promiňte. Promiňte, kazateli Branhamě.“

238 Řekl jsem: „Paní,...“ Vyprávěl jsem ji ten příběh. Řekl jsem: „Stál jsem tam a odsuzoval jsem vás, a myslel: Jak hrozná věc! Možná máte děti.“ Řekla: „Mám.“

239 Co zapříčinilo, že jste na scestí? A začala mi odhalovat srdcervoucí příběh. Řekl jsem: „Ptal jsem se Boha, proč nesmete takové věci z povrchu země. Tebe zde a ty dva opilé muže, a ty jsi rovněž opilá.“ A řekl jsem: „Jednou... Ta Krev tě nyní chrání před Božím hněvem. A jednou až zemřeš, pak... Ty jsi nyní morálně svobodnou bytostí, můžeš to odmítnout nebo přijmout.“ Řekl jsem: „Ale jednou se tvoje duše dostane tam, kde už není více milosti. A jestliže zemřeš ve svých hříších, jsi už odsouzena a půjdeš do pekla.“

240 Víte co se stalo? Ta žena se v té restauraci sesunula z židle. Měli jsme takové modlitební shromáždění o jakém jste ještě neslyšeli a ona přišla ke Kristu. Co to způsobilo? Neodsuzujte je; řekněte jim

Evangelium. Jsou posedlí démony; jsou smrtelní v této oblasti. Jsou ovlivněni odtud. My jsme ovlivňováni shůry. Budme bedliví na to, co můžeme udělat s našimi talenty, abychom získali jiné pro Krista.

²⁴¹ Náš nebeský Otče, děkujeme Ti za tvou dobrotu a milosrdenství. Je mi líto, Pane; možná jsem tyto lidi držel příliš dlouho. Ale jelikož se jedná o poslední z těchto odpoledních shromáždění, chtěl jsem jim říci o „démonech“ a naservíroval jsem toho příliš moc najednou, během jednoho kázání, ale možná to budou schopni tu i tam posbírat, a pochopí, co jsem tím mínil. Ty znáš úmysl mého srdce, proč jsem to přinesl.

²⁴² Necht' tito lidé dnes odpoledne odtud odejdou, muži a ženy, ať pozorují každý svůj krok, ale ať jsou radostní a svobodní. Ať ví, že Bůh je zachránil. A ať k Němu vzhlížejí a zapomenou na všechny ismy, které je obkličují, a dovol jim žít pokojným, a jednoduchým životem, v bázni Boží. A potom, Bože, až je budeš chtít k čemukoliv upotřebit, promluv bezprostředně k nim a pošli je kamkoliv chceš, aby to vykonali. Necht' by byli pokorní a našli Krista ve svých srdcích. Promiň nám Pane, naše nedostatky, každému jednomu z nás.

²⁴³ A víme, že satan chodí všude okolo nás jako řvoucí lev, hledaje koho by sežral a nosí náboženské roucho. Ó, Bože, pohleď všude na tyto bídné, malé děti. Ony jsou otevřené, ale i vystavené na působení lidí. A prosím Tě, Bože, buď jim milostiv a zachraň všechny zahynulé, a uzdrav nemocné. A Bože, jsme si vědomi toho, že ti staří démoni nemocí přicházejí na Tvé děti a že Ty máš prostředek vykoupení, který tam leží a že se o to postaráš. A všichni ďábli, kteří je budou chtít svést do hříchu, Ty máš prostředek vykoupení, který tam leží a postaráš se o to. A prosím, abys nám to dopřál v Ježíšově Jménu. Amen.

Jsem zvědav jestli...

